

A 231
5

Aufw. Sammelbd. 2. Bd.

Hist.

III. c. 0.

יצירה פעל שלום
ושמרה

i. e.

FORMATIO VERBI PERFECTI

AC

NOMINVM,

*Ad Linguae Sanctae cognitionem atque Ebraco-
philorum scientiam,
magis perfectam reddendam,
suscepta et monstrata,*

CONSENSVQVE PVBLICO,

*Auditorum suorum in studio Ebraeo, non ita pridem
iterum inchoato, sumtibus, edita,*

a

M. FRIEDERICO VON SCHAEWEN,

Reg. Alumn. et Com. Conu. Inspect. Sec.

Cum Indice illarum praesertim vocum, quae ad formas suas
sunt retiocatae.

Regiomonti Anno R. O. clb Idcc xxxix,

LITTERIS STELTERIANIS.

AUDITORIBVS
SVIS DILECTIS,
OMNIBVSQVE
LITTERATVRAM EBRAEAM
AMANTIBVS

PRAESENS OPVSCVLVM, CVM SIN-
CERO OMNIGENAE PROSPERITA-
TIS VOTO, CONSECRAT

AVCTOR.

PRAEFATIO AD LECTOREM.

Odum nosce ac perspectum habere, quo Verbum perfectum a tribus litteris radicalibus formetur, & nomina a verbis suis deriuentur atque fiant, ad perfectiorem solidiorem, que Linguae Ebraeae notitiam non modo spectare, sed etiam ducere, nemo, **LECTOR BENEVOLE**, mea quidem sententia, inficias facile ibit. Cum enim Scientia sit cognitio rei per causam, verbum perfectum ac nomina omnino multo accuratius cognoscit, qui explicare & ostendere prompte potest, qua ratione illud a tribus litteris radicalibus, per omnes Conjugationes, Conjugationumque tempora omnia, flectatur, haec a verbis suis descendant atque oriantur, quam qui sibi simpliciter ac nude Verbum Pakadh, vel Katal, magno labore, insignique animi defatigatione impresit, atque memoriter tantummodo, coeco quasi impetu, recitare didicit, & cui dixisse sufficit, hoc illudue nomen, ab

A hoc

hoc illouē verbo ortum suum traherē, quamuis, quomodo id contingat, prorsus nesciat ac ignoret. Dumque & verbi perfecti a tribus litteris radicalibus, & nominum a verbis suis formatio, praeceptis atque regulis Grammaticis innitur, haeque, quo saepius occurrunt, ac repetuntur, eo firmitus Linguae Ebraeae tyronibus imprimuntur, exinde quoque patet, quod modum nosse ac perspectum habere, quo verbum perfectum a tribus litteris radicalibus formetur, & nomina a verbis suis deriuentur atque fiant, reuera ad perfectiorem solidioremque Linguae Ebraeae notitiam non modo spectet, sed etiam ducat. Operae itaque pretium, tibi, **LECTOR BENEVOLE**, ac Orbi litterario rem gratam me facturum esse spero, si in tractatulo praesenti, ad Linguae Ebraeae notitiam ex parte magis magisque perficiendam, viam ad formationem verbi perfecti & nominum perueniendi, monstrauero. Prius equidem argumentum ego ipse ante tres jam annos, per DEI gratiam prolixè expediui, doctrinamque de formatione verbi perfecti linguae Ebraeae

3

braeae, in peculiari differtatione, Respondente CA-
ROLO HENRICO FRIESE, Phil. ac Theol.
studio Nobilissimo, Anno cl^o l^occ xxv i. Die xxvii.
Februarii publice ventilata, plene deduxi; quia ta-
men Differtatio modo dicta adeo est distracta ac di-
spersa, ut nulla amplius roganti, eamque sibi expe-
tenti, siue a me, siue ab ejus Respondente, commu-
nicari queat, non poenitebit, doctrinam hanc de-
nuo hic repetere, eamque primam tractatuli mei
constituere partem, in duo, melioris ordinis gratia,
diuisam capita, quorum prius Theoriam, seu prae-
cepta, ad formationem verbi perfecti spectantia, da-
bit, alterum e contrario Praxin, vel adplicationem
horum praeceptorum indicabit. Quod autem ar-
gumentum secundum, formationem scilicet nomi-
num a verbis suis, concernit, otium hac in re facile
mihi fecisset B. D. DANZIVS, Philologus, dum
viueret, Jenensis Celeberrimus, Praeceptor meus,
quem post ipsius etiam mortem admodum veneror
magnique habeo, si ejus *Paradigmata nominum* in
tabernis nostris librariis magno in numero venalia

prostarent. Atenimvero, cum studio linguae Ebraeae incumbentes, ista frustra in his quaerant, praetereaque inuentis atque ab Auctore modo laudato adductis, meliori in ordine, nonnulla adhuc addi, multa etiam clarius enodari queant, promissionem meam, pagina tertia Dissertationis antea citatae publice factam, implere, atque in posteriori tractatuli hujus parte, formationem nominum a verbis suis facilitare conabor, quatuor capitibus, quorum primum nomina nuda, secundum a fine, tertium ab initio, & quartum utrinque, tam a fine, quam ab initio aucta, proponet. DEUS TER OPTIMUS MAXIMUS labori huic ex alto benedicat, faxitque clementer, ut, in sui Gloriam & Honorem, ex eo fructum ac utilitatem percipiant, & hi, qui Linguae Ebraeae Fundamenta hactenus a me, vel alibi, jam hauserunt, & illi, qui in posterum adhuc meae, aut aliorum manuuctioni in Philologicis se concredent. Fiat id ipsum per JESUM CHRISTUM, Dominum nostrum, Amen!

PARS

PARS PRIOR

DE

Formatione Verbi Perfecti Linguae Ebraeae

CAPVT I.

Theoriam, seu Praecognita ac Praecepta, ad formationem Verbi Perfecti spectantia, in se continens.

§. I.

Quia Verbum Ebraeum ratione qualitatis, vel perfectum, vel imperfectum existit, Rubrum, partisque hujus inscriptio statim docent, me in sequenti tractatione, circa Formationem Verbi perfecti praecise futurum esse occupatum, siquidem hoc regula etiam & norma est, ad quam Verba imperfecta exigi ac examinari debent. Dicitur autem verbum perfectum, quod omnes inter conjugandum litteras radicales retinet, nec etiam, his retentis, anomaliam quandam in vocalibus parit. Verbum imperfectum e contrario vocatur, quod vel unam alteramue litteram radicalem inter conjugandum mutat, aut abjicit, vel, si Litterae radicales omnes maneat, in vocalibus tamen irregularitatem aliquam efficit, veluti e. g. propter tertiam radicalem *N*, secunda radicalis pro ordinario Cholem vel Patach, Kamez accipit, ac ob tertiam radicalem *He*, non crescentem a fine, sub secunda radicali, in Praeterito Kamez, in Futuro & Participio Praesenti *Kal*, Saegol, in Imperativo *Tsere* legitur. Conf. B. Wasmuthi *Ebrais Restit. Reg. XXXII. & XXXIII.*

§. II. Ut quis felices in formatione Verbi perfecti progressus

A 3

gressus facere queat, praenotare ac notum sibi reddere necessario debet, quot Conjugationes illud habeat, qualia Tempora in Conjugationibus occurrant, & quae regulae in formatione & flexione Temporum observandae veniant. Hinc mearum jam erit partium, pluribus de omnibus hisce ordine tractare ac agere, ubi tamen de regulis praesertim, in formatione & flexione Temporum observandis, iterum iterumque moneo, quod istae non solum paucae existant, sed etiam, quia in adplicatione saepius saepiusque recurrunt, facillimo negotio, & ludendo quasi, ab unoquoque capi, memoriaeque imprimi possint, ut ipsa Verbi perfecti formatio propter eas prolixata, aut taediosa aestimanda profus non sit.

§. III. Conjugatio stricte loquendo non nisi vna quidem est, siquidem terminatio secundum numeros, personas et tempora, eadem * semper manet; in quatuor tamen ista dividitur classes, quarum singulae priores tres, actiuam et passiuam habent formam, ac vltima tantum *מואדין* existit. Nimirum, primae Classis forma actiua, *solas* tres litteras radicales exhibet, atque adeo thema, siue radicem constituit, diciturque Paal, vel Kal. Ejus Passiuum, litteris radicalibus pro character praefigit ך, et nominatur Niphal. Secundae classis character, est Dagesch forte, mediae radicali imprimendum, cuius forma actiua, Piel: passiuua, Pyal vocatur. Tertiae classis character, existit ך, ab initio praepositum, huiusque forma actiua, Hiphil:

* Conjugatio nihil aliud est, quam *variatio terminationis, secundum numeros, personas et tempora.* Cum itaque terminatio secundum numeros, personas et tempora, eadem semper in verbo Ebraeo maneat; una etiam proprie apud Ebraeos tantummodo existit Conjugatio.

Hiphil: pasſiua, Hophal audit. Quartae claſſis character, praeter Dag. forte, ſecundae radicali imprimendum, eſt ſyllaba praeformativa הַי, nuncupaturque Hithpael. Si de Conjugationum nominibus quis quaerat, unde haec originem ſuam trahant? Reſpondemus, Ebraeorum Magiſtros olim, pro illuſtranda ac oſtendenda flexione omnium Temporum et Conjugationum Verbi perfecti, aſſumſiſſe litteras פֿעל, quamvis minus accurate, quoniam ׀, tanquam gutturalis, neque ſchua ſimplex, neque Dag. For. recipit, adeoque irregularitatem nonnullam efficit. Quia itaque, quando e. g. litteris his * ſubſternuntur puncta perſonae primae Conjugationis primae, inde vox פֿעַל oritur, aut quando illis ſubjiciuntur puncta perſonae primae Conjugationis ſecundae, ſimulque character Conjugationis hujus praepoſitur, vox נִפְעַל exſurgit, etc. hinc vocata eſt Conjugatio prima, Paal: Secunda, Niphal, & ſic porro. Proinde a verbo פֿעל, Conjugationes ſua ſortita ſunt nomina. Quinimmo, cum verbum hoc tribus conſtet litteris, quarum prima eſt פ, altera ׀, tertia ל; antiqui Ebraeorum Doctores, verba anomala, quod obiter hic notamus, his litteris indicaverunt. Sic v. c. Verbum פֿעַל, vel פֿעַל ipſis ſignificabat Verbum anomalon primae radicalis vel ב, ſiquidem פ prima exiſtit littera vocis פֿעל. Verbum quieſcens ׀, indigitabat Verbum anomalon mediae quieſcentis ׀. Verbum לִי, erat Verbum tertiae radicalis ה, creſcentis vel non creſcentis, &c. §. IV.

* a litteris פֿעל ad formam קִטַל eſt פֿעַל, ad formam נִקְטַל exiſtit נִפְעַל, ad formam קִטַל & קִטַל, ſi non obſervetur, quod ׀ ſit littera gutturalis, ſit פֿעַל & פֿעַל, ad formam הִקְטַל venit הִפְעַל, ad formam הִקְטַל oritur הִפְעַל, ad formam הִתְקַטַל habemus הִתְפְעַל neglecto iterum, quod ׀ littera gutturalis exiſtat.

§. IV. Tempora apud Ebræos quinque sunt: *Praeteritum*, *Futurum*, *Imperatiuus*, quo NB. Coniugationes *Pyal* & *Hophal* carent, *Infinitiuus*, & *Participium*, quod in *Kal* geminum est, *Benoni*, seu *Praesens*, alterum, alterum *Pahul*, aut *Pasuium*. In singulis fere temporibus hisce, respiciendum potissimum venit, partim ad formationem, partim ad flexionem, de qua ultima notamus, quod (1) eadem sit in omnibus Coniugationibus, ac in prima erat (2) fiat in numeros, genera ac personas. Numerus duplex existit: Singularis & Pluralis. Genus, sicuti in Pronominibus personalibus separatis, vel masculinum est, vel femininum, vel commune. Personae sunt tres: prima, secunda, tertia. Placet hic adumbrare flexionem

α)

Praeteriti

	Sing.	
3. f.		3. m.
2. f.		2. m.
		1. c.
	Plur.	
2. f.		3. c.
		2. m.
		1. c.

β)

Futuri

	Sing.	
		1. c.
2. f.		2. m.
3. f.		3. m.
	Plur.	
		1. c.
2. f.		2. m.
3. f.		3. m.

Im-

2)

Imperativi
Sing.

2f. 2m.

Plur.

2f. 2m.

§. V. In formatione Praeteriti, ante omnia attende ad tertiam personam masculinam singularis numeri, quia ista non solum propter facilitatem suam ceteris praeponitur, sed ab hac quoque, reliquae personae omnes descendunt, unde NB persona illa tertia, Praeteritum *נאל עֲפֹרָהוּ* etiam nuncupatur. Formatur vero a tribus litteris radicalibus, per certum characterem, et propriam punctationis formam, quam ipsa nomina Conjugationum vocalibus suis innuunt, e. g. Pa-al, Niph-al, Pi-el, Hiph-il, etc. Flexio Praeteriti fit mediantibus litteris, vel Syllabis affirmatiuis *וּ* et *וֹ*, *וֹתִי*, *וֹתֶיךָ*, *וֹתֵינוּ*, *וֹתֵיכֶם*, *וֹתֵינוּ*. NB e Pronominibus personalibus separatis, ceu docet *WASM. Ebr. Rest. Reg. XXI. m. n. n. 1. p. m. § 5.* decurtatis, et a fine tribus litteris radicalibus adpositis, una cum terminatione *וּ*, tertiae personae pluralis com. generis, quae genio linguae danda, cum a pronomine personali non sit decurtata.

§. VI. Haec de formatione et flexione Praeteriti, ubi adhuc nota

- I. Littera radicalis mobilis, quando, accedente affirmatiuo, vocali destituitur, schua expressum accipit, per *WASM. Ebr. Rest. Reg. II. m. I. lit. α.*
- II. Litterae *ת*, in affirmativis *תָּן*, *תָּם*, *תָּר*, *תָּת*, *תָּה*, cum sit vna ex *בְּנֹכַחַת*, Dagesch Lene post schua quiescens imprimitur. Similiter *תָּ* praeformatiuum Futuri, quia stat ab initio vocis extra contextum D. L. accipit. Conf. *WASM. Ebr. Rest. Reg. VI. m. I. et III.*
- III. In Conjugationibus Piel, Hiphil et Hithpael, personae secundae, et sequentes

B

quentes omnes utriusque generis ac numeri, sub secunda radicali suum, quod in Kal et Niphal jam habuerunt, reasumunt patach, nisi quod 3. pl. com. gen. Conj. Hiphil, pro - habeat ך.

IV. Propter aliquas affirmativas Praeteriti, nec non Futuri, vocalium mutatio est suscipienda. Nimirum, ob Praeteritorum affirmativas ך et ך, nec non Futurorum ך et ך vocalis sub secunda radicali quaecunque, praeter chirec magnum in Hiphil, quod, quia vocalis impura existit, inuariatum manet, mutatur in schua simplex. Pariter ob Praeteritorum affirmativas ך et ך in Kal, Kamez sub prima radicali corripitur in schua.

V. Vocali longae ante schua simplex, mobile praesertim, adponi debet methgh, ne illa una cum schua, iusto celerius abripiatur, moramque aliquam perdat, per *WASM. Ebr. Rest. Reg. XI. n. 2.*

§. VII. A Praeterito ad Infinitivum transimus. Quamvis enim ille ordine, ac in Conjugationum schemate, posterior Futuro et Imperatiuo existat; natura tamen prior temporibus istis est, cum haec ab illo descendant deriuenturque, Futurum quidem *immediate*; Imperatiuus autem, uti in subinsequentibus videbimus, *mediate*, mediante nimirum Futuro. Formatur ceterum Infinitivus a Praeterito, seu tertia persona singulari masculini generis Praeteriti, variatis solummodo in Conjugationibus quibusdam punctis. Sic in Kal, prima radicalis loco Kamez schua simplex, et secunda radicalis pro patach, cholem accipit. In Niphal prima radicalis loco schua quiescentis Kamez, et secunda radicalis pro patach, tsera habet, praeformativo ך in super adhuc praeposito. In Piel prima saltem radicalis paruum suum chirec in patach conuertit. In Hiphil pariter chirec paruum duntaxat sub praeformatio ך in patach mutatur. In reliquis Conjugationibus, Pyal scilicet, Hophal et Hitpael, Infinitivus cum tertia persona singulari masculina Praeteriti prorsus coincidit, ac ab ea plane non differt.

Obser-

Observatio. Ebraei nihil frustra, neque punctum, neque litteram, facile abjiciunt: sed communiter punctum ejectum per methegh, aut mutationem vocalis longae in breuem; litteram autem abjectam per Dagesch Forte compensant.

§. VIII. Ab Infinitiuo formato provenit initio Futurum; per praepositas ipsi Litteras ארר, et adpositas a fine affirmatiuas ורר et ורר, vbi obserua

I. Litterae praeformatiuae ארר *primario* indicant personas. א primam singulari-rem, quae generis communis est. ר secundam masculinam vtriusque numeri et generis, nec non tertiam femininam vtriusque numeri. ו tertiam masculinam vtriusque numeri. ו primam pluralem communis generis. Afformatiuae ורר e contrario, genus ac numerum *primario* designant. Sic affirmatiuum ו indigitat secundam femininam singularis numeri, ו secundam et tertiam pluralem masculini generis. ורר secundam et tertiam femininam pluralis numeri.

II. Litterae praeformatiuae ordinarie habent schua, quod simplex est, ante schua aliud per *WASM. REG. III. m. l.* in chirec paruum mutandum, sub litteris non gutturalibus ורר; compositum vero, et quidem per *WASM. Reg. XXIX. m. r. n. r.* chateph patach, sub littera gutturali, adeoque etiam sub א, quod in Futuro Kal, Niphal et Hithpael specialiter saegol accipit. Conf. *WASMUTHI Ebraif. Rest. Reg. XIV. m. l. except. 2.*

III. Littera characteristica Temporis excludit litteram characteristicam Conjugationis, ejusque assumit punctum. Sic quoque character Temporis posterioris expellit characterem Temporis prioris, vel integrum, vel saltem, vti in Hithpael, ejus primam litteram, hujusque assumit punctum, nisi quod praeformatiua א, in Futuro Niphal et Hithpael, retineat suum saegol, pro schua positum.

§. IX. Porro ab infinitiuo Imperatiuus, qui, quod probe notandum, in secunda tantum persona vtriusque numeri ac generis flectitur, oritur, sed mediante Futuro. Enimvero formatur Imperatiuus a Futuro ejusdem numeri, personae ac generis, ita vt in Kal et Piel, א praeformatiuum Futuri tollatur; in reliquis autem Conjugationibus, א Infinitiu, in Futuro ex-

pulsus, pro praeformatio \aleph repetatur. Tandem ab Infinitivo Participia quoque descendunt, quando littera ν illi praefigitur, ac in Coniugatione Pjal et Hophal, secunda radicalis Kamez insuper notatur. Vbi tamen classis prima excipienda venit, utpote in qua Participia a *Praeteritis*, per sola puncta differunt. Quomodo in Participiis Kal puncta Praeteriti variantur, vel ipsorum nomina ostendere nobis possunt. Nimirum, in Participio Praesenti duae vocales priores nominis *Benoni*, quo Participium hoc insignitur, Tere et cholem, inuerso ordine litteris radicalibus subternuntur, ac nomen *Pahul* innuit quasi, Participium Passiuum, quod sic dicitur, Kamez et schureck pro vocalibus suis agnoscere, adeoque in eo patach Praeteriti in Schurek conuerti. Participium Niphal concernens, vnicum Kamez differentiam inter illud et Praeteritum inducit, siquidem in Praeterito sub secunda radicali est patach; in Participio vero Kamez. De flexione Participiorum non est, ut multa iam scribamus. Cum enim natura sua nomina sint, uti nomina quoque flexuntur, quorum flexio satis existit nota.

CAPVT II.

Praxin, vel adplicationem praeceptorum ostendens.

§. I. Praemissis itaque praeceptis, quibus Formatio Verbi Ebraei innicitur, nihil amplius restat, quam ut ad praeceptorum horum adplicationem progrediamur, et ipso opere, veluti in tabula monstremus, qua ratione eorum ductu ex datis tribus litteris radicalibus, omnium Coniugationum Tempora omnia,

omnia, juxta consuetam, ac §.IV. cap. praec. ex parte adumbratam flexionem, componantur formenurque. Perinde quidem existit, quales litterae in finem hunc acciplantur, dummodo istae ita comparatae sint, vt anomaliam quandam ac irregularitatem non pariant; quia tamen in litteris קטל, tertia ל magis sonora est, quam ד in litteris בקד, adeoque melius ante affirmatiuas, e. g. תן, תם, ת, percipitur, eas vel ex hoc fundamento ad institutum nostrum nobis selegimus. Qui saepius in formando Verbo Ebraeo se exercere cupit, conamine sane laudabili, ac tali, quo quis facillimo negotio, et aliud quasi agendo, Coniugationes Ebraicas sibi imprimere potest, ille prima vice assumat litteras משל, altera litteras גמל, tertia lit. במל, quarta litteras alias, pro lubitu suo.

§.II. Quando a litteris קטל Praeteritum Paal formari debet, ante omnia per §. V. cap. praec. de formanda tertia persona masculina sing. num. sollicitus esto. Formatur ista, ceu idem §. V. docet, a datis litteris radicalibus, per certum characterem, et propriam punctationis formam. Coniugatio Paal, juxta §. III. cap. praec. *Solas* litteras radicales exhibet, adeoque characterem caret; propriam tamen punctationis formam, ejus denominatio, nomen scilicet *Pa-al*, vocalibus suis suppeditat. Constat enim vox *Pa-al* ex duabus Syllabis, quarum prima simplex, posterior composita existit. Jam, cum syllaba simplex ordinarie ex vocali longa, composita regulariter ex vocali breui constet, Syllaba *Pa*, quae simplex est, docet, primae litterae radicali substernendum esse Kamez; posterior autem Syllaba composita *al*, haud obscure innuit, secundam litteram radicalem Patach

accipere debere. Est itaque 3. sing. m. g. קָטַל. Ab hac reli-
 quae Praeteriti personae omnes ordine descendunt, et quidem
 (1) 3. sing. f. g. per adpositam a fine syllabam affirmatiuam הָ.
 Sic foret קָטַלְהָ. Verum per c. pr. §. VI. Not. IV. ob affirmatiuum הָ.
 vocalis sub secunda radicali in Schua mutatur, ante quod vo-
 calis longa Kamez, per ejusd. §. VI. Not. V. methegh accipit, vt fiat
 קָטַלְהָ. (2) 2. sing. m. g. per adpositam a fine syllabam affirma-
 tiuam הָ, sicque esset קָטַלְהָ. Sed (α) littera ל, cum stet in me-
 dio vocis absque vocali, secundum c. pr. §. VI. Not. I. schua expres-
 sum accipit. (β) litterae ה in fine vocis post schua quiescens,
 Dagesch Lene imprimitur, per cit. c. §. VI. Not. II. ut sit קָטַלְהָ. (3) 2.
 sing. f. g. per adpositum a fine הָ. Sic foret קָטַלְהָ. Cumque ite-
 rum ל accipiat schua expressum, et affirmatiuo ה Dagesch Le-
 ne imprimatur, est קָטַלְהָ. (4) 1. sing. com. g. per adpositum a fine הָ.
 Sic esset קָטַלְהָ. Verum littera ל schua expressum sortitur, post-
 que illud litterae ה D. L. imprimitur, juxta c. I. §. VI. Not. I. et II. ut
 fiat קָטַלְהָ. (5) 3. plur. com. g. per adpositum a fine הָ. Sic esset
 קָטַלְהָ. Sed per §. VI. Not. IV. pr. c. ob affirmatiuum הָ, vocalis sub
 secunda radicali in schua corripitur, ante quod vocalis Kamez,
 juxta cap. I. §. VI. Not. V. methegh accipit, vt sit קָטַלְהָ. (6) 2. plur.
 m. g. per adpositum a fine הָ. Sic esset קָטַלְהָ. Verum
 (α) per c. pr. §. VI. Not. IV. ob affirmatiuum הָ in Kal, Kamez sub
 prima radicali in schua mutatur (β) ל schua expressum accipit
 (γ) Litterae ה syllabae ה Dagesch Lene imprimitur, vt fiat
 קָטַלְהָ. Conf. c. I. §. VI. Not. I. et II. (7) 2. plur. f. g. per adpositum
 a fine הָ. Sic foret קָטַלְהָ. Sed vti antea (α) per §. VI. Not. IV. cap. pr.
 ob affirmatiuum הָ, in Kal Kamez sub prima radicali in schua
 corri-

corripitur. (β) tertia radicalis schua expressum obtinet. (γ) Litterae ת syllabae affor. D. L. inseritur, ut sit תְּקַטְלוּ (8) 1. plur. c. g. per adpositum a fine וי. Sic esset תְּקַטְלוּ. Nulla hic mutatio contingit, nisi quod tertia radicalis mobilis, vocali destituta, accipiat schua, quod exprimitur in medio vocis, qua facta, oritur תְּקַטְלוּ.

§. III. Quomodo in formatione Infinitivi, puncta praeteriti תְּקַטְלוּ varientur, jam supra §. VII. c. pr. satis perspicue docuimus. Est nempe infinitivus תְּקַטְלוּ. Ab hoc juxta cap. I. §. VIII. *Obs.* Futurum mediantibus praeformatiuis ac affirmatiuis oritur, et quidem (1) 1. sing. c. g. per praepositum א, quod in praesenti Conj. Kal. secundum c. pr. §. VIII. *Obs.* II. saeol accipit, ut sit תְּקַטְלוּ (2) 2. sing. m. g. per praepos. lit. ת cum schua, ordinario juxta c. cit. §. VIII. *Obs.* II. litterarum praeformatiuarum puncto. Sic foret תְּקַטְלוּ. Verum (α) schua ante schua mutatur in chirec paruum, per cap. pr. §. VIII. *Obs.* II. (β) ת, juxta cap. I. §. VI. *Not.* II. ab initio vocis extra contextum Dagesch Lene impetrat, ut sit תְּקַטְלוּ (3) 2. sing. f. g. per praepositam litteram ת cum schua, et adposit. a fine י. Sic esset תְּקַטְלוּ י. Sed (α) per §. VI. *Not.* IV. c. pr. ob afform. י vocalis sub secunda radicali mutatur in schua (β) schua sub littera praefor. ante aliud schua, per citatam jam *Obs.* II. §. VIII. corripitur in chirec paruum (γ) Praef. ת D. L. obtinet, juxta c. I. §. VI. *Not.* II. ut sit תְּקַטְלוּ (4) 3. sing. m. g. per praepositam lit. י cum schua, quod ante aliud schua in chirec paruum mutatur, ut fiat תְּקַטְלוּ (5) 3. sing. f. g. per praepositam lit. ת, quod pariter habet schua, ante aliud schua in chirec paruum mutandum, ac praeterea D. L. accipit, ut sit תְּקַטְלוּ (6) 1. plur. c. g. per praepos. ו cum schua, quod quando ante aliud in chirec paruum corripitur, exurgit inde תְּקַטְלוּ (7) 2.

(7) 2. plur. m. g. per praepos. ה, et adpositum a fine ו. Sic foret תִּקְטְלוּ. Verum (a) per c. pr. *Obs. VI. Not. IV.* ob afform. ו vocalis sub secunda radicali in schua mutatur (β) in concursu duorum schuajim, prius sub ה corripitur in chirec paruum (γ) praef. ה accipit Dagesch L. ut sit תִּקְטְלוּ (8) 2. plur. f. g. per praepos. ה, et adpos. afform. גה. Sic esset תִּקְטְלוּנה. Sed (a) praeform. ה schua suum in chirec paruum conuertit, ac insuper D. L. accipit (β) tertia ל, vocali destituta, schua expressum nanciscitur, juxta cap. pr. §. VI. *Not. I.* ut fiat תִּקְטְלוּנה (9) 3. plur. m. g. per praepos. ו et adpositum a fine ו. Sic foret וִיקְטְלוּ. Verum (a) per c. I. §. VI. *Not. IV.* ob afform. ו vocalis sub secunda radicali mutatur in schua (β) Schua sub Jod ante aliud schua corripitur in chirec paruum, ut sit וִיקְטְלוּ (10) 3. plur. f. g. per praepos. ה, et adpositum affirmatiuum גה. Sic esset וִיקְטְלוּנה. Sed vide §phi hujus numerum 8.

§. IV. Imperatiuus juxta cap. praec. §. IX. in secunda tantum persona vtriusque numeri ac generis flectitur, et a secunda persona *Futuri* formatur. Esse deberet proinde (1) 2. *sing. m. g.* תִּקְטֹל. Verum per modo citatum §. IX. in Imperatiuo Conj. Kal, ה praeformatiuum *Futuri* tollitur, ut sit קְטֹל (2) 2. *sing. f. g.* תִּקְטְלוּ. Sed in Imper. Kal, ה praeform. *Futuri* tollitur, hocque facto, schua ante schua in chirec paruum corripitur, ut fiat קְטֹלוּ (3) 2. plur. m. g. תִּקְטְלוּ. At iterum ה praeform. *Fut.* aufertur, et schua ante schua in chirec paruum abit, sicque est קְטֹלוּ (4) 2. plur. f. g. תִּקְטְלוּנה. Verum ה praeform. *Fut.* tollitur, ut fiat קְטֹלוּנה. Si ea, quae §. IX. c. pr. de Participiis disseruimus, obseruentur, quilibet facile intelligit, Participium Benoni esse קְטֹל; Participium *Pa-* hul vero קְטֹל.

§. V.

§. V. Tertia singularis masculina Praeteriti Niphal, formatur a tribus litteris datis, per certum characterem, et propriam punctationis formam. Character, ut docet c. pr. §. III. est littera נ, radicalibus praeposita. Propriam punctationis formam, nomen *Niph-al* exprimit, utpote quod ostendit, praeform. נ, chirec paruum sequente schua quiescente, et secundam radicalem, patach accipere debere. Est ergo 3. *sing. m. g.* נקטל. Ab hac derivatur (1) 3. *sing. f. g.* per adpositam a fine Syllabam affirmatiuam ה. Sic foret נקטלה. Verum per cap. praec. §. VI. not. IV. ob affirm. ה. vocalis sub 2da radic. in schua mutatur, ut sit נקטלה (2) 2. *sing. m. g.* per adpos. syll. affirm. ה. Sic esset נקטלה. Sed (α) tertia radic. mobilis, vocali destituta, schua expressum accipit, per c. pr. §. VI. not. I. (β) litterae ה in fine vocis, post schua quiescens Dag. lene imprimitur, juxta ejusd. §. VI. not. II. ut fiat נקטלה (3) 2. *sing. f. g.* per adpos. affirm. ה. Sic esset נקטלה. Verum vide praecedentem numerum 2. (4) 1. *sing. c. g.* per adpositum a fine ה. Sic foret נקטלה. Sed confer praecedentem numerum 2. (5) 3. *plur. c. g.* per adpos. a fine ה. Sic esset נקטלה. Sed per cap. praec. §. VI. not. IV. ob affirm. ה. vocalis sub 2da radic. corripitur in schua, ut sit נקטלה (6) 2. *plur. m. g.* per adpositum a fine ה. Sic foret נקטלה. Verum vide praeced. num. 2. (7) 2. *plur. f. g.* per adpositum a fine ה. Sic esset נקטלה. Sed Confer. praec. num. 2. (8) 1. *plur. c. g.* per adpos. affirm. ה. Sic foret נקטלה. Nulla hic occurrit variatio, praeterquam quod tertia radicalis mobilis, vocali destituta, accipiat schua expressum, qua facta, est נקטלה.

§. VI. In formando Infinitivo Niphal a 3. *sing. m. g.* Praeteriti, secundum cap. praec. §. VII. initio prima radicalis, loco schua

schua quiescentis Kamez, et 2da radicalis pro patach, ttere habet. Deinde adhuc praeformatiuum He, tanquam character infinitiui, praepositur, quod per *Observ.* II. §. VIII. pr. c. chateph patach accipit. Sicque eslet. חקקת. Verum (a) per *Observ.* III. §. VIII. cit. c. littera ה, tanquam character Temporis, excludit Litteram ו, tanquam characterem Conjugationis, ejusque, exclusi videlicet Nun, assumit punctum (β) Cum per *Observationem* ad §. VII. cap. I. Ebraei frustra nihil facile abjiciant, sed Litteram abjectam, saepe ac communiter, per Dagesch forte compensent; hinc quoque exclusā littera Nun, in prima radicali per D.F. compensatur, ut fiat infinitiuus חקקת. Ab hoc futurum descendit, et quidem (1) 1. *sing. c. g.* per praepos. א, quod hoc loco juxta *Observ.* II. §. VIII. c. pr. saegol specialiter habet. Sic foret חקקת. Sed per *Obs.* III. §. VIII. cit. c. א, ceu character Temporis posterioris, excludit litteram He, tanquam character Temporis prioris, hujusque affumit punctum, nisi quod h. l. א saegol suum retineat, vt sit. חקקת (2) 2. *sing. m. g.* per praepos. ה cum schua et Dagesch Leni, juxta c. pr. §. VI. *Not.* II. et §. VIII. *Obs.* II. Sic esset חקקת. Verum per modo citati cap. §. VIII. *Obs.* III. littera ה, tanquam character Temporis posterioris, expellit He, tanquam characterem Temporis prioris, ejusque, exclusi scilicet litterae He, assumit punctum, vt fiat חקקת (3) 2. *sing. f. g.* per praepos. ה cum schua et D.L. ac adpositum affirm. י. Sic foret חקקת. Sed (a) littera ה, tanquam character Temporis posterioris, extrudit ה, tanquam etc. Vide *Observ.* III. §. VIII. capit. praec. (β) per cit. c. §. VI. *Not.* IV. ob affirm. י. vocalis sub secunda radicali mutatur in schua (γ) juxta cap. I. §. VI. *Not.* V. vocali longae, Kamez, ante schua methegh adponitur, vt sit חקקת (4) 3. *sing. m. g.* per praepos. Jod cum schua. Sic eslet חקקת.

Verum

Verum ה excludit ה huiusque assumit punctum, vt fiat הקטל (5) 3. *sing. f. g.* vti 2. *sing. m. g.* Vide Sphi hujus num. 2. (6) 1. *plur. c. g.* pariter sicuti 2. *sing. m. g.* in numero 2do, praeterquam quod Infinitiuo הקטל , non ה , sed littera Nun praefigatur. (7) 2. *plur. m. g.* per praepos. ה cum schua & Dag. Leni, ac adpos. affirm. ה . Sic foret ההקטל . Sed (α) littera ה , tanquam character Temporis posterioris, excludit litteram He, tanquam characterem Temporis prioris, huiusque assumit punctum (β) per cap. I. §. VI. Not. IV. ob affor. ה vocalis sub 2da rad. mutatur in schua (γ) per cit. c. §. VI. Not. V. vocali longae, Kamez, ante schua accentus Euphonicus adponitur, vt fit ההקטל (8) 2. *plur. f. g.* per praepos. ה cum punctatione in Tempore hoc consueta, & adpos. affirm. ה . Sic esset ההקטלה . Verum (α) ה expellit ה , ejusque assumit punctum (β) tertia radicalis, juxta c. pr. §. VI. Not. I. schua expressum impetrat, vt fiat הקטלה (9) 3. *plur. m. g.* per praepos. Jod schua-tum, et adpos. affirmatiuum ה ; ea prorsus ratione, qua praecedenti numero 7. 2da *plur. m. g.* ab Infinitiuo formata est, (10) 3. *plur. f. g.* quae cum 2da plurali fem. gen. prorsus coincidit, adeoque ad modum, quem num. 8. §. hujus ostendimus, formatur.

§. VII. Imperatiuus Conj. Niphal, per c. pr. §. IX. a Futuro sic formatur, vt pro praeformatiuo ה , He Infinitiuo, in Futuro expulsum, repetatur. Hinc a 2. *sing. m. g.* Futuri הקטל fit 2. *sing. m. g.* Imperatiui הקטל , a 2. *sing. f. g.* Futuri הקטלי fit 2. *sing. f. g.* Imperatiui הקטלי etc. Participium juxta finem §. IX. cit. c. a Praeterito, seu 3. *sing. masculina Praeteriti*, per vnicum Kamez sub 2da radicali differt, estque propterea הקטל .

§. VIII. Tertia *sing. m. g.* Praeteriti Piel, formatur, juxta c. pr. §. V. a datis tribus litteris radicalibus, per certum caracte-

rem, & propriam punctationis formam. Character, vt docet §. III. cap. I. est Dagesch forte, mediae litterae radicali imprimendum. Propriam punctationis formam haurire licet ex nomine *Piel*, vtpote quod haud obscure indigitat, primae radicali chirec paruum, & 2dae radicali Tere substernendum esse. Habes proinde tertiam masculinam קטל. Ab hac enascitur (1) 3. *sing. f. g.* per adpos. afform. ה. Sic foret קטלה. Sed ob afform. ה. per capit. praec. §. VI. Not. IV. vocalis sub 2da radic. corripitur in schua, vt sit קטלה. (2) 2. *sing. m. g.* per adpos. a fine ה. Sic esset קטלה. Verum (α) per cap. praec. §. VI. not. III. persona haec 2da, vna cum subinsequentibus omnibus, vtriusque generis ac numeri, sub 2da radicali, patach suum reasumit (β) per cap. praec. §. VI. Not. I. et II. littera ל schua expressum, et afform. ה Dag. L. accipit, vt fiat קטלה. Atqui eadem ratione a קטל. formantur mediantibus affirmatiuis suis personae reliquae, excepta tertia plur. com. generis, in qua ob affirmatiuum ה, per satis jam notam regulam, capite praecedenti §. VI. Not. IV. a nobis allegatam, vocalis sub 2da radicali conuertitur in schua.

§. IX. Infinitiuus fit a Praeterito, ita, vt secundum capit. praec. §. VII. prima radicalis, chirec suum paruum in Patach mutet, estque קטל. Ab infinitiuo hoc Futurum prouenit, et quidem (1) 1. *sing. c. g.* per praepos. ה, quod per cap. praec. §. VIII. *Obs. II.* chateph patach habet, vt sit קטלה. (2) 2. *sing. m. g.* per praepos. ה cum schua et D. L. iuxta cap. praec. §. VIII. *Obs. II.* et §. VI. Not. II. vt fiat קטלה. (3) *sing. f. g.* per praeform. ה et afform. ה, ob quod vltimum vi §. VI. Not. IV. c. l. vocalis sub 2da radicali in schua abit, vt sit קטלה. Atqui sic quoque reliquae personae Futuri formantur, obseruatis his, quae haecenus jam, ad nauseam vsque,

que, inculcata sunt. Si Imperatitium a Futuro formare cupis, η praeformatiuum Futuri saltem, secundum cap. praec. §. IX. tolle, et habes, quod vis. E. g. 2. sing. m. g. *Futuri* est, uti vidimus, η קטל. Tolle praeformatiuum η , et habes 2dam sing. m. g. *Imperatiui* η קטל. Secunda sing. fem. gen. *Futuri* erat η קטל. Aufer praeformatiuum η , et habes 2dam sing. fem. g. *Imperatiui* η קטל etc. Participium oritur ab Infinitiuo, quando huic, iuxta cap. praec. §. IX. η praefigitur, quod per cit. c. §. VIII. *Obs. II.* habet schua, ordinarium praeformatiuarum seruilium punctum, estque η קטל.

§. X. Tertia sing. m. g. Praeteriti *Pyal*, formatur iuxta c. I. §. V. a datis tribus litteris radicalibus, per certum characterem, et propriam punctationis formam. Character prout ex cit. c. §. III. liquet, est D. F. mediae radicali impressum. Propriam punctationis formam dat nomen *Py-al*, monstrans vocalibus suis, primae radicali Kybbuz, ac 2dae radicali patach subijci debere. En itaque tertiam sing. m. g. η קטל. Ab hac descendit (1) 3. sing. f. g. per adpos. affirmat. η קטלה. Sic esset η קטלה. Sed patach sub η ob affirm. η , per cap. praec. §. VI. *Not. IV.* in schua mutatur, ut fiat η קטלה (2) 2. sing. m. g. per adpositum a fine η . Sic foret η קטלה. Verum (a) tertia rad. mobilis, vocali destituta, schua expressum sortitur. (b) Afformatiuo η , post schua quiescens D. L. imprimitur, iuxta cap. praec. §. VI. *Not. I. et II.* ut sit η קטלה. Haecque, quas modo in §. hoc X. ac in antecedentibus saepissime citauimus, regulae, si probe obseruentur, reliquae personae Praeteriti *Pyal*, sine difficultate omni, vel ex tempore, formari poterunt.

§. XI. Cum per capit. praec. §. VII. Infinitiuus *Pyal*, prorsus

cum tertia sing. masculina Praeteriti conueniat, erit ille קָטַל. A quo Futurum fit, et quidem (1) 1. *sing. c. g.* per praepos. נ cum chateph patach, secundum capit. praeced. §. VIII. *Obseru. II.* vt fit חָקַטַל (2) 2. *sing. m. g.* per praepos. ה cum schua & D. L. sicque est חִקְטַל. (3) 2. *sing. f. g.* per praeform. ה et afformat. ו. Sic foret חִקְטַלִּי. Verum, patach sub ו juxta cap. praec. §. VI. *Not. IV.* ob afform. ו. in schua mutato, est חִקְטַלִּי. Personae reliquae formantur aequae facile. Imperatiuo Coniugatio Pyl caret, sicuti c. pr. §. IV. monuimus. Participium Infinitiuo praemittit ו cum schua, estque חִקְטַל. Conf. cap. praec. §. IX. et VIII. *Obseru. II.*

§. XII. Tertia sing. m. g. Praeteriti Hiphil, formatur iuxta c. I. §. V. a tribus radicalibus, per certum characterem, et propriam punctationis formam. Character, uti §. III. cit. c. docetur, existit He, ab initio praepositum. Propriam punctationis formam pete ex nomine *Hiph-il*, utpote quod ostendit, praeformatiuum He, chirec paruum sequente schua quiescente, ac 2da radic. chirec magnum accipere debere. Est itaque tertia sing. m. g. חִקְטַלִּי. Ab hac gignitur (1) 3. *sing. f. g.* per adpos. a fine ה, ob quod chirec magnum sub 2da radicali non corripitur in schua, per c. pr. §. VI. *Not. IV.* adeoque venit חִקְטַלִּיהָ (2) 2. *sing. m. g.* per adpos. afform. ה. Sic foret חִקְטַלִּיהָ. Verum (α) in Coniugatione Hiphil quoque, persona haec 2da cum subinsequentibus omnibus, praeter NB. *tertiam plur. com. generis*, quae chirec magnum retinet, vtriusque generis ac numeri, patach suum sub 2da radicali reasumit, per cit. c. §. VI. *Not. III.* (β) tertia radic. mobilis schua expressum, afform. ה vero D. L. accipit, per ej. §. VI. *Not. I. et II.* vt fiat חִקְטַלִּיהָ. In formandis reliquis personis Praeteriti, inoffenso jam progredi potes pede. Inculcamus tamen adhuc

adhuc, chirec magnum, quia vocalis impura existit, per capit. praec. §. VI. Not. IV. neque ob affirm. ה in *tertia plur. com. gen.* mutari, utpote quae persona tertia plur. c. g. quoque, ceu modo monuimus, chirec magnum sub 2da rad. retinet, ut sit חקטירי.

§. XIII. Infinitiuus secundum §. VII. cap. praec. a Praetedito, per patach saltem sub praefor. He, differt, estque ea propter חקטירי. Ab hoc jam Futurum deriuatur, et quidem (1) 1. *sing. c. g.* per praepos. ה. cum chateph patach. Sic esfet חקטירי. Verum, juxta cap. praec. §. VIII. Obs. III. littera ה, tanquam character Temporis posterioris, expellit He, characterem Temporis prioris, ejusque, exclusi nimirum He, assumit punctum, ut fiat חקטירי (2) 2. *sing. m. g.* per praepos. ה, cum communi ac consueta punctatione sua, schua nempe & Dag. Leni. Sic foret חקטירי. Sed ה extrudit He, ejusque recipit punctum, ut fiat חקטירי (3) 2. *sing. f. g.* per praeform. ה, et affirm. ה. Sic esfet חקטירי. Verum ה expellit He, ejusque assumit punctum. Cumque ob Syllabas affirmatiuas Futurorum ה et ה. in Conj. Hiphil per cap. praec. §. VI. Not. IV. nulla suscipiatur vocalis, sub 2da radice existens, mutatio, est חקטירי. Circa reliquas personas formandas, nihil amplius monendum venit, quam quod in 2da et tertia plurali fem. gen. sub 2da radicali, pro chirec magno, per euphonicam vocalium alternationem, tere existat, e. c. חקטירי. Imperatiuum a Futuro formaturus, repete duntaxat, juxta cap. praec. §. IX. pro praeform. ה, He Infinitiuus, in Futuro expulsus, et Imperatiuum jam formasti v. c. 2. *sing. m. g.* Futuri est, uti vidimus חקטירי. Secunda *Sing. m. g.* Imperatiui, est חקטירי vel חקטירי. Secunda *sing. f. g.* Futuri erat חקטירי. Secunda *singul. f. g.* Imperatiui, existit חקטירי etc. Participium Infinitiuo

finitiuo praemittit \aleph cum schua. Sic esfer \aleph מְהַקְטִיל. Verum littera \aleph extrudit He, ejusque assumit punctum, per cap. praec. §. VIII. *Obs. III.* vt fiat \aleph מְהַקְטִיל.

§. XIV. Tertia sing. m. g. Praeteriti Hophal formatur, secundum cap. praec. §. V. a tribus radicalibus, per certum characterem, & propriam punctationis formam. Character, veluti ostendit cap. praec. §. III. existit He, ab initio praefixum. Propriam punctationis formam, nomen *Hoph-al* vocalibus suis sinit, clareque satis docet, praeform. He Kamez chatuph, sequente schua quiescente, et \aleph dae radicali patach substernendum esse. Est ergo \aleph , sing. m. g. \aleph מְהַקְטִיל. Ab hac enascitur (1) \aleph 3. *sing. f. g.* per adpositum affirm. ה. , ob quod, per cap. praec. §. VI. *Not. IV.* vocalis sub \aleph dae radic. in schua mutatur, vt fit \aleph מְהַקְטִיל (2) \aleph 2. *sing. m. g.* per adpos. affirm. ה. Ita foret \aleph מְהַקְטִיל. Sed juxta capit. praec. §. VI. *Not. I. et II.* ל schua expressum; \aleph autem D. L. accipit, vt fiat \aleph מְהַקְטִיל. Personae, quae restant, adjectis a fine adji-ciendis, eodem, ac priores, formantur modo,

§. XV. Infinitiuus Hophal, cum tertia sing. m. g. Praeteriti prorsus coincidit. Conf. §. VII. cap. praec. circa finem. Hinc ille est \aleph מְהַקְטִיל. Ab hoc Futurum exsurgit, et quidem (1) \aleph 1. *sing. c. g.* per praepos. \aleph cum chatuph patach, per cap. praec. §. VIII. *Obs. II.* Sic eset \aleph מְהַקְטִיל. Sed \aleph , tanquam character Temporis posterioris, expellit He, characterem Temporis prioris, ejusque assumit punctum, juxta cap. praec. §. VIII. *Obs. III.* vt fiat \aleph מְהַקְטִיל (2) \aleph 2. *sing. m. g.* per praepos. ה. cum punctatione ordinaria. Sic foret \aleph מְהַקְטִיל. Verum ה extrudit He, ejusque assumit punctum, vt fit \aleph מְהַקְטִיל. (3) \aleph 2. *sing. f. g.* per praefor. ה. et affirmat. י. Sic eset \aleph מְהַקְטִיל. Sed (a) ה expellit He, ejusque etc. (b) ob affirm. י. vocalis

calis sub 2da radic. per capit. praec. §. VI. Not. IV. in schua corripitur, adeoque est הַקָּטָל . Plura non adjicimus, quia reliquarum personarum formatio ignota nobis amplius esse nequit. Imperatiuo Conjugatio Hophal caret, ceu monuimus cap. praec. §. IV. Participium infinitiuo praemitrit ו , quod He Infinitiuo expellit, quo facto, ac 2da radicali praeterea secundum capit. praeced. §. IX. Kamez notata, pro מִקָּטָל venit מִקָּטֵל .

§. XVI. Tertia sing. m. g. Praeteriti Hithpael, formatur juxta cap. praec. §. V. a tribus radicalibus, per certum characterem, et propriam punctationis formam. Character, prout cap. praec. §. III. tradimus, geminus existit, scilicet partim D. F. mediae radicali imprimendum, partim syllaba praeformatiua ה . Propriam punctationis formam haurire potes ex nomine *Hith-pa-el*, quod primae radicali dat patach; 2dae radicali contra Tere. Habes proinde terriam sing. m. g. הִתְקַטֵּל . Ab hac originem ducit (1) וּ 3. sing. f. g. per adpos. a fine ה . Sic foret הִתְקַטְּלָה . Verum ob ה per cap. praec. §. VI. Not. IV. vocalis sub 2da radicali corripitur in schua, vt sit הִתְקַטְּלָה (2) 2. sing. m. g. per additum afform. ה . Sic esset הִתְקַטְּלָה . Verum (α) per cap. praec. §. VI. Not. III. persona haec 2da, cum subsequenter omnibus, vtriusque generis ac numeri, patach suum sub 2da radicali reassumit. (β) per capit. cit. §. VI. Not. I. et II. tertia schua expressum; affirmatiuum ה autem D. L. recipit, vt fiat הִתְקַטְּלָה . In formandis personis reliquis similiter procede.

§. XVII. Infinitiuus Hithpael, secundum cap. praec. §. VII. idem est ac tertia sing. m. g. Praeteriti, nimirum הִתְקַטֵּל . Huic Futurum natales suos debet, et quidem (1) 1. sing. c. g. quando praepositur נ , quod h. l. per capit. cit. §. VIII. Obs. II. saegol accipit.

accipit. Sic esset אֲתִקְטֵל . Sed per *Obs. III. §. VIII.* cap. praec. א , tanquam character Temporis posterioris, expellit He, primam characteris ה litteram, ejusque cum assumere deberet punctum, saegol suum specialiter retinet, vt fiat אֲתִקְטֵל (2) 2. *sing. m. g.* per praepof. ו cum schua & D. L. juxta cap. praec. §. *VI. Not. II. et §. VIII. Obs. II.* Sic foret וְאֲתִקְטֵל . Verum per cap. citat. §. *VIII. Obs. III.* ו expellit He, ejusque assumit punctum, vt sit וְתִקְטֵל (3) 2. *sing. f. g.* per praefor. ו cum punctatione consueta, et afform. ו . Sic esset וְתִקְטֵל . Sed (α) ו extrudit He, ac ejus recipit punctum, juxta cap. I. §. *VIII. Obs. III. (β)* ob afform. ו . per cap. praec. §. *VI. Not. IV.* vocalis sub 2 da radicali conuertitur in schua, vt fiat וְתִקְטֵל . Eundem in residuarum personarum formatione serua tenorem.

§. XVIII. Imperatiuus Conjug. Hithpael, per cap. praec. §. *IX.* a Futuro sic generatur, vt pro praeform. ו , He infinitiui, in Futuro expulsus, repetatur. Hinc a 2. *sing. m. g.* *Futuri* וְתִקְטֵל , fit 2. *sing. m. g.* *Imperatiui* וְתִקְטֵל . A. 2. *sing. f. g.* *Futuri* וְתִקְטֵל , oritur 2. *sing. f. g.* *Imperatiui* וְתִקְטֵל etc. Participium Infinitiuo praemittit ו , quod He, primam characteris ה litteram, per cap. praeced. §. *VIII. Obs. III.* extrudit, qua mutatione facta, loco וְתִקְטֵל , legitur וְתִקְטֵל .

§. XIX. Atqui sic ipso opere, veluti in tabula, perspicue satis ac sufficienter, quod spero, monstrauimus, qua ratione, ex praeceptis antea jactis, Verbi Ebraei formatio institui et queat, et debeat. Hocque facto, ad partem posteriorem, formationem nempe nominum a verbis suis, pedem nunc promoueo et transeo?

PARS POSTERIOR.

DE

Formatione nominum a verbis suis.

CAPVT I.

Nomina nuda sistens.

§. I.

RAtione formae, nomen vel est nudum, vel auctum. Nomen nudum, ex Conjugationibus Kal et Piel potissimum deriuatum, nuncupatur, quod ex solis litteris radicalibus constat, sic vt puncta radicis solummodo mutata sint. Nomen auctum, ex quacunq[ue] Conjugatione deriuandum, e contrario appellatur, quod praeter litteras radicales, unam, vel plures etiam, ex litteris seruilibus essentialibus האמטרי adiectas habet, a quibus propterea quoque Heemanticum audit.

§. II. Duo hic quam diligentissime notanda statim veniunt. (I) Quod, quia litteris radicalibus una pluresue ex seruilibus essentialibus, vel a fine tantum, vel vnice ab initio, vel utrinque, tam a fine, quam ab initio, addi possunt, nomina aucta, aut heemantica, inde triplicia fiunt (*a*) a fine aucta, quando ad litteras radicales una pluresue seruiles essentielles a fine accesserunt (*β*) ab initio aucta, quando incrementum litteris radicalibus praepositum deprehenditur, et (*γ*) vtrinque aucta, quando litterae seruiles essentielles a capite et calce radicalibus sunt appositae. (II.) Quod litterae radicales, dum ab iis nomina aucta mediantibus seruilibus essentialibus formantur, easdem prorsus seruent anomalias, quas inter conjugandum habent ac pariunt, ex quo egregia aliqua formationis nominum

D 2

a ver-

a verbis suis elucescit utilitas, in eo consistens, quod Anomaliae Ebraicae linguam sanctam addiscentibus eo firmiter imprimantur, quo frequentius istae in formandis nominibus a verbis suis recurrunt ac obveniunt.

§. III. Prompte proinde formaturus nomina a verbis suis, doctrinam de anomaliis, in lingua sacra usitatis, diligenter addiscat, ac postea principales usitatiorum quorumvis nominum formas familiares ac notas sibi reddat. Prius Grammatica docet; posterius vero praesens suppeditabit opusculum. En ergo palmarias nominum, et in hoc quidem capite, nominum nudorum formas, secundum Conjugationum ac vocalium ordinem. Forma

I. דָּבַר *Verbum*. Formae hujus inter alias sunt voces, דָּם *sanguis*, שָׁמַיִם *coelum*, אָב *Pater*, צָר *angustia*, מוֹר *mons*, et אֶחָד *unus*. Nam a radice arabica דָּמַי *sanguinem de se emisit, cruore affectus est*, ad formam דָּבַר *eset דָּמַי*, vel, quia in linguis Orientalibus litterae אָוּוּי, juxta WASMUTHI *Reg. XXXI.* frequentissime pro se inuicem alternant, דָּמַי. Verum tertia radicalis He, quod ex praxi perquam diligentissime obseruetur, etiamsi non crescat, in formatione nominum a verbis suis saepissime cum puncto praecedaneo abjicitur, sic est דָּם. A radice arab. שָׁמַא *altum fuit*, ad formam דָּבַר, foret singularis inusitatus שָׁמַא, vel, quia per regulam modo citatam, הּ et אָ non raro permutantur, שָׁמַו. Sed accedente a fine terminatione duali ים. - tertia radicalis He crescens per WASM. *Reg. XXXIV.* m. I. lit. β. cum puncto praecedaneo abjicitur, sicque fit שָׁמַיִם. Quod vero nomen hoc neque ex שָׁמַיִם et ים, neque ex שָׁמַיִם et ים composita existat, manifeste enici in
Disfer-

Disfertatione mea, cui titulus: הרים גדלים *ex versu primo primi capituli Geneseos*, pagina 11. A radice אבח *dilexit*, ad formam דבר, esfet אבח. Alit tertia He, etiam si a fine non crescat, abjecta, manet אב. A radice צר *angustare*, ad formam דבר, foret צר. Verum media Vau abjicitur, ac ea pereunte, perit quoque vocalis praecedens, per WASM. Reg. XIV. m. III. et Reg. XXXVI. m. I. ut oriatur צר. A radice הרר *molestia affecit, abhorruit*, ad formam דבר, esfet הרר. Sed per WASMVTHI Reg. XLI. m. I. media radicalis geminata abjicitur, et punctum ejus ad primam rejicitur, cujus punctum perit, quo ipso vocabulum הר emergit. Ceterum, ad vocem אחר quod attinet, in ea juxta WASMVTHI Reg. XLIV. lit. א. sub א pro Kametz euphonice alternat saegol. Vocibus hisce adde adhuc vocabulum עני *afflictus, pauper*, in quo tertia radicalis He per WASM. Reg. XXXI. in cognatum Vau abiit.

- II. זקן *Senex*. Ad formam hanc praeter nomina alia deriuatur (א) גר *Peregrinus*, media radicali Vau cum puncto praecedaneo abjecta. (ב) לב *cor* (ג) זון *gratia*, media radicali geminata utrobique, ab- et vocali ejus ad primam radicalem rejecta.
- III. קציר *Mensis*. Hacque mediante ab עיר *citra* dubium oritur vox עיר *ciuitas*. Enimvero a radice עיר ad formam קציר, esfet עיר. Sed media rad. Vau abjicitur, & pereunte littera perit punctum praecedens, juxta WASM. Reg. XIV. m. III. et Reg. XXXVI. sicque manet עיר
- IV. כבוד *Gloria*, ad quam a radice טוב, per modo citatas regulas descendit adjectiuum טוב *bonus*. Prouenit quoque ex illa a radice. ארן *sustentauit*, substantiuum ארן *Dominus*. Atque ab hoc et inusitato רי *ens*, radicis ריה *fuit*, pro quo NB. lic-

teris transpositis, frequentius יה scribitur, compositum esse fertur nomen diuinum אֱלֹהֵי DEVS, quasi *Dominum*, vel *Sustentatorem*, *columen* aut *basin* cuiuscunque entis, in hoc universo existientis, dixeris.

V. חרור *Vrtica*. Huc spectant vocabula צור *rupes*, a radice צור, media Vau cum puncto praecedaneo abjecta, et חום *suscum*, a radice חום, media geminata abjecta, et vocali ejus ad primam radicalem rejecta. Sed quoque formae hujus esse videtur vox חור *ulua*, *gramen*, radice חור, tertia He non crescente per Apocopen a fine resecta. Confer. WASM. *Reg.* XXXIII. *Annot.* I.

VI. אגרא *ager*. Factum hinc est nomen אגרא *vanitas*, utpote in quo per WASM. *Reg.* XLIV. *Lit.* λ. sub Vau, schua simplex pro Saegol euphonice alternat. Sique פה *os*, staret pro פה, ut vult B. D. DANZIVS in *paradigmatibus nominum pag.* 3. pariter ortum suum ad formam אגרא vox ista traheret, sic, ut media Vau cum puncto praecedaneo sit abjecta.

VII. חמר *bitumen*. A radicibus חמר et חמר, ad formam hanc componuntur nomina חמר *bitumen*, ac חמר *nomen*. Habemus vero loco חמר, חמר, ac pro חמר, חמר, quia tertia He, etiamsi non creuerit a fine, cum puncto praecedaneo est abjecta. Ad formam hanc construitur etiam vox חמר *duo*. Nam a radice חמר, esse חמר. Verum accedente terminatione duali חמר, tertia radice He crescens per WASM. *Reg.* XXXIV. *m. I. lit.* β. cum puncto praecedaneo abjicitur, simulque tere sub ח juxta citati auctoris *Reg.* XLVI. *m. III. num.* 2. in schua mutatur, proindeque existit חמר *duo*, a quo, quod obiter hic notamus, fit femininum חמר, inserto ח ligno feminino, quod patach

patach ex terminatione duali assumit, ita, ut tunc Nun, vocali destitutum, accipiat schua, et ex concursu duorum schuajim, prius in chirec breue mutetur, sicque esse deberet שְׁנַיִם. Postquam autem postea Nun e medio vocis per Syncopen est concisum, praecedens chirec breue sub ם periit, priusque schua rediit, ut, Dagesch Forti ad compensationem abjecti Nun, litterae ה specialiter, sine omni tamen effectu, impresso, habeamus שְׁנַיִם.

VIII. חַבְלֵי orbis, cujus formae voces חַבְלֵי concupiscentia, חַבְלֵי elatio, aliaeque his similes existunt. Quando enim tertia He non crescens manet, ut plurimum ac communiter saegol sibi praemittit. Refertur huc commode etiam posset nomen חַבְלֵי, alius, alter, utpote in quo sub ם, patach euphonice pro tsere alternare videtur.

IX. חַבְלֵי amiculum.

X. חַבְלֵי praesaepe.

XI. חַבְלֵי liber, recensio. Pertinent huc nomina חַבְלֵי peccatum, et חַבְלֵי Nardus, in quibus schua simplex sub secunda radicali euphonice pro saegol alternat. Vide WASM. Reg. XLIV. lit. א. et de : sub ך in voce secunda Reg. II. m. I. lit. ך.

XII. חַבְלֵי fumus. Ad formam hanc a radice חַבְלֵי tranquillus fuit, descendit nomen חַבְלֵי, tranquillator, pacificator.

XIII. חַבְלֵי buccina.

XIV. חַבְלֵי vitis nobilior. Cum per ea, quae modo monuimus, tertia radicalis He communiter ac ut plurimum saegol sibi praemittat, in voce חַבְלֵי pastor, quae formae חַבְלֵי existit, pro tsere sub ם saegol habemus.

XV. חַבְלֵי cibus.

XVI.

XVI. קֹדֶשׁ *sanctitas*. Ab hac forma descendunt (∞) voces וְאֵת *veritas*, et כְּבוֹדָא *splendor*, ita, vt in priori sub ו schua pro euphonice alternet, et sub ו schua, in fine vocis alias subintellegendum, expresum sit, quia littera penultima jam habet schua; in posteriori autem unice sub ו pro saegol occurrat patach euphonicum. Conf. hic WASM. *Reg. II. m. I. lit. γ. et Reg. XLIV. lit. ζ. ac λ.* (β) nomina ista, in quibus tertia He, etiam si a fine non crescat, cum puncto praecedaneo est abjecta, vt sunt, אֵת *signum*, יוֹם *dies*, בּוֹבָל *bubalus*, ac alia. (γ) vocabula כְּבוֹדָא *et* וְאֵת, quae tertiam radicalem He in cognatum Vau, quod in Schurek quiescit, mutarunt, secundum ea, quae hac de re docet B. WASMVTH. *Reg. XXXI, Ebraismi sui restituti.*

XVII. עֵינַב *organum musicum.*

XVIII. מֶלֶךְ *Rex*. Si vox גֵּיא *vallis*, ad formam hanc exigi debeat, mea quidem sententia, id aliter fieri nequit, quam vt dicatur, pro saegol initio sub ו per euphonicam punctorum alternationem venisse schua simplex, ac postea litteram Jod saegol suum juxta WASM. *Reg. XXXI. m. III.* ad praecedens Gimel schuatum rejecisse, inque ea explicite, i. e. ita, ut manserit, quiescere, sicque pro גֵּיא factum esse גֵּיא. NB. Ad formam hanc optime referuntur nomina ista, in quibus per WASMVTHI *Reg. XLIV. lit. ζ.* ante gutturales ו et ח, sub secunda radicali, patach pro saegol alternat, veluti בָּצֵעַ *quae stus*, דְּבִשׁ *Lachryma*, זֶרַע *Semen*, מֶלַח *Sal*, קֶמַח *Farina* etc.

XIX. בַּיִת *domus*, יַיִן *vinum*, זֵית *olea* etc.

XX. בֹּעַל *dominus*, לָהֵט *item לָהֵט flamma.*

XXI. כְּתוּבָא *scriptura*. Tria potissimum hic notamus nomina.

Initio

Initio nomen שְׂרָי *coturnix*, cum quo vox שְׂרָי *hyems* coincidit, quod ita a radice שָׂרָה formatur, ut tertia He in cognatum Vau transeat, secundum WASM. Reg. XXXI. Deinde nomen שְׂרָי *princeps*, a radice שָׂרָה descendens. Ad formam modo dictam esset שְׂרָי. Verum media Vau abjicitur, dumque pereunte littera, punctum praecedens quoque perit, fit שְׂרָי. Tandem nomen מַיִם *aqua*, radice מָאָה descendit. Ab hac ad formam כְּתָב, foret מָאָה. Ast littera N per WASM. Reg. XXXI. m. III. rejicit vocalem suam ad praecedentem schuata, sic ut implicate, h. e. ita, ut ipsa abjecta sit, quiescat, indeque oritur singularis inusitatus מָו. Porro, terminatione duali מַיִם accedente, tertia He crescens juxta citati auctoris Reg. XXXIV. m. I. lit. β. cum puncto praecedaneo abjicitur, ut fiat מַיִם.

XXII. כְּרֵשׁ *venter, ingluvies*. Obtinet forma ista (α) in nomine diuino אֱלֹהִים DEVS, radice אָרַח *fortis fuit*, ceu pluribus in Dissertatione mea Philologica in Exodi capitis Sexti versum tertium, pag. 7. docui. Enimvero littera Jod per saepius jam citatam Reg. XXXI. m. III. WASMVTHI, tere suum ad praecedentem schuata rejicit, inque eo implicate quiescit. (β) In adiectiuo שְׁלֵמִים *tranquillus*, sic, ut tertia He in cognatum Vau transferit. (γ) In vocabulo זָר *peregrinus*, radice זָרַח, ubi media Vau cum puncto praecedaneo est abjecta. (δ) In vocibus עֵצ *scientia*, et עֵץ *arbor*, in quarum priori prima radicalis Jod Schuata, accedente insuper per WASMVTHI Reg. II. m. I. lit. β. sub ypatach furtiuo; in posteriori vero prima radicalis Nun Schuata est abjecta. Vide citati auctoris Reg. XXXVII. m. I. et Reg. XXXVIII. (ε) in sub-

E stanti-

stantius לָא *umbra* ex לָל , et שָׂא ignis ab שָׂא , utpote in quibus media radicalis geminata abjecta, et punctum ejus ad primam radicalem rejectum est, juxta WASM. *Reg. XLI. m. I.*
 XXIII. פָּרוּחַ *ulcus, apostema*. Vi formae hujus a radice גָּרַל , oritur vox גָּרַל *similitudo*, siquidem media radicalis Jod vocalem suam ad praecedentem litteram schuataam rejecit, inque ea implicite i. e. ita, ut ipsa abjiciatur, quiescit. A radice רָוַח , nomen רָוַח *irrigatio*, dum non modo media Vau cum puncto praecedaneo abjecta, sed etiam tertia He per Apocopen resecata est. Conf. WASM. *Reg. XXXIII. Annot. I. et Reg. XXXVI.* A radice שָׂרַח , Substantivum שָׂרַח *canticum*, quia media radicalis Vau cum puncto praecedaneo est abjecta, quare etiam a radice שָׂרַח , vocabulum מְדַבֵּר *meditatio*, item *frutex, stirps* provenit, nisi quod praeterea adhuc per WSMVTHI *Reg. II. m. I. lit. β.* sub ultima littera מ pro schua subintellecto patach furtivum accesserit. A radice נָשָׂא , vox נָשָׂא *insectatio*, prima radicali Nun Schuata juxta WASM. *Reg. XXXVIII.* abjecta. A radice arabica שָׂא , masculinum שָׂא , *Vir*, et mediante eo femininum שָׂא *mulier*. Nam ad formam שָׂא , esset שָׂא , vel ob gutturalem, quae pro schua simplici compositum, et ordinarie quidem chateph patach accipit, שָׂא . Verum media radicalis geminata per WSMVTHI *Reg. XLI. m. I.* cum puncto praecedaneo abjicitur, sicque oritur nomen שָׂא *Vir*. A masculino hoc fit femininum, per additam a fine terminationem femininam א , quemadmodum citatus Auctor docet *Reg. XIX. m. IV.* quo facto, vox שָׂא crescit, et propterea media radicalis geminata abjecta, in tertia per Dagesch Forte est compensanda, juxta

juxta WASM. *Regulam* XLI. m. II. Hactenus itaque foret אֵיִה. Sed cum porro Dagesch Forte litteris, non nisi post vocales breues imprimatur, praecedens vocalis longa mutatur in oppositam breuem, chirec magnum in chirec breue, secundum WASM. *Reg.* VII. m. II. unde tandem fit nomen femininum אֵיִה *Virago*. Conf. hac de re pluribus Dissertationem meam, quae quatuor Controuersias Ebraeo-Criticas silit, *Controuersia* II. pag. 5. *seqq.*

XXIV. אֵיִה *clausura*. Formae hujus inter reliquas sunt voces, אֵיִה *Deus*, אֵיִה *uter*, אֵיִה *atramentum*, אֵיִה *arcanum*, אֵיִה *excrementum*, et saepe occurrens אֵיִה, *complexus, omnis*. A radice arabica אֵיִה, *adorauit, coluit*, in qua tertia He quoque mobilis existit, foret אֵיִה, cum mappik in He, quia illud, veluti modo monuimus, in adducta radice arabica legitur. Verum (1) gutturalis א, pro schua simplici sumit compositum, et quidem in voce hac chateph saegol, per WASM. *Reg.* XXIX. m. I. n. 2. *lit.* γ. (2) אֵיִה pro schua subintellecto post vocalem longam recipit patachfurtium, secundum WASM. *Reg.* II. m. I. *lit.* β. Legimus ergo אֵיִה. A verbo אֵיִה, eset אֵיִה. Sed per WASM. *Reg.* XXXI. m. III. littera א vocalem suam rejicit ad praecedentem litteram schuatam, inque ea explicite, i. e. ita, ut ipsa maneat, quiescit, vnde habemus אֵיִה. A primitiuo אֵיִה, esse deberet אֵיִה. At tertia radicalis He a fine per Apocopen refecatur, juxta WASM. *Reg.* XXXIII. *Annot.* I. indeque manet אֵיִה. A themate אֵיִה, foret אֵיִה. Verum media radicali Vau cum puncto praecedaneo abjecta, est אֵיִה. A radice אֵיִה, eset אֵיִה. Quia autem prima radicalis Jod schuata, per WASM. *Reg.* XXXVII. m. I. periit, legitur אֵיִה. A verbo אֵיִה, dicendum

fuisset בְּרִל. Sed media radicalis geminata abjicitur, et punctum ejus ad primam radicalem rejicitur, sicque existit בְּרִל.
 XXV. *terminus*. Obserua hic nomen בְּסוּי *tegmen*, radicis כסו, in quo tertia radicalis He juxta WASM. Reg. XXXI. in cognatum Jod transit. Vocem טוּב *bonitas*, ita ex טוּב factam, vt secunda radicalis Vau cum puncto praecedaneo sit abjecta. Vocabulum בְּרִל *prouentus*, radicis יבֵל, quod primam suam radicalem, Jod schuatum, abjecit. Tritum illud, et passim, in Prophetis praesertim, occurrens בָּאֵם *diellum*, in quo unice sub secunda radicali, pro schurek euphonice alternat Kybbutz.

XXVI. *mel*. Spectant huc non tantum nomen דְּרִי *languor*, radicis דרוה, vt pote in quo tertia radicalis He in cognatum Jod transit, atque voces, quae mediam radicalem geminam habent, et in quibus Vau mediaque radicalis geminata cum puncto praecedaneo abjecta sunt, videlicet צָר *corpus*, radicis גרה, רַע *malum*, a verbo ררע, גֵּל *aceruus* ex גלל, צָן *hortus* radicis גנן, קָף *curuatura*, וּלָא *vola manus*, a verbo כפף etc.; verum etiam vocabulum אָף *nasus*, et שֵׁכָם *humerus*. Nam prius, quod a radice אָפָה *spirauit*, descendit, ad formam שֵׁכָה esse deberet אָפָה, vel, quia, ceu WASMVTHVS Reg. XXIX. et XXX. inculcat, litterae gutturales non schua simplex, sed pro eo compositum semper, ac ordinarie chateph patach, recipiunt, אָפָה. Verum media radicalis Nun per syncopen est concisa, simulque cum ea punctum praecedens perit, vt remanserit saltem אָה. Vide B. D. DANZII מדרק §. 56. m. 1. n. 2. et B. WASMVTHI *Ebrais. Restit. Reg. XIV. m. III.* Posterius autem vocabulum שֵׁכָם quod concernit,
 in

in isto sub כ euphonice saegol pro patach alternat. NB. Forma דבש in nonnullis duplicata deprehenditur, quae tribus litteris radicalibus ordine positis, secundam ac tertiam radicalem geminant, qualia sunt, ארמדם *subrubidus*, תפכפר *versatile*, חלקלק *lubricum*, ירקרק *subviridis*, עקלק *tortuosum* etc.

XXVII. Fur. Formae hujus sunt voces ציאל *collum*, quae per WASM. *Reg. XVII.* \aleph Epentheticum in medio insertum habet, פדה *Dux*, in qua juxta WASM. *Reg. VII. m. III. et XLIV. lit. 4. (a)* ex ח gutturali Dagesch Forte ejectum est (β) sub פ pro patach euphonice alterat saegol, vocalem longam valens, quia ejectum D. F. per realem mutationem vocalis brevis in longam, non deprehenditur compensatum, et ערער *desolatus*, a radice ערר. Cum enim ad formam צנב dicendum fuisset ערר, secundum WASM. *Reg. XLII. n. I.* prima radicalis ע, quae pro Dagesch characteristico iterato post mediam geminatam inseritur, ejus, mediae geminatae, vocalem, Kamez scilicet, ipsaque illa, quia vocali hinc destituitur, schua accipit, ut oriatur ערער, nec non quadrilittera, עכבר *mus*, רענן *viridis*, ac alia.

XXVIII. חלק *laevitas*. Eo post quadrilittera סגור *caecitas*, פרהם *paradisus*, אחר *tergum princeps*, ac alia, referuntur nomina, מלטל *migratio*. Ad vocem primam nihil amplius addendum venit, quam quod Dagesch F. ex ח gutturali absque compensatione exciderit, et propterea patach sub \aleph vocalem longam valeat. Posterior vero eadem profus ratione formatur, ac proxime praecedens ערער.

XXIX. לפיד *lampas*, cum qua faciunt quadrilittera זרזיה *irrigatio*, צרזיר *coccineum*, שרביט *sceptrum*, ac alia forsan. Nomen זרזיר *accin-*

accinctus, autem, a radice זרר, ut proxime praecedens ערער numeri XXVII. formatur.

XXX. כמון *Cuminum* cum quadrilittero הרצוב *nexus*.

XXXI. טבור *umbilicus*, a qua mediante radice שעע construitur pluralis שעעעים *oblectationes*. Nam ad formam טבור, eslet שעע. Sed per WASM. *Reg. XLII. n. I.* in conjugationibus grauibus aliquando prima radicalis pro Dagesch characteristico post mediam geminatam iterato inferitur, quae tunc vocalem mediae geminatae recipit, sic, ut ipsa illa media geminata, quia vocali sua priuata jam exsistit, schua accipiat, indeque jam emergeret singularis שעעע, aequae ac, simili prorsus modo, a radice בקק, facta est vox בקבוק *lagena*. Porro autem (α) sub priori נ juxta WASM. *Reg. XXX. m. I.* character patach (β) sub posteriori ע per ejusdem auctoris *Reg. II. m. I. lit. β .* patach furtiuum accedit, hacque ratione habemus singularem שעעע, a quo fit pluralis modo dictus. Huc quoque praeterea pertinent quadrilittera גלמור *solitarius*, עקשיר *aspis*, ac cetera.

XXXII. אגר *ager*. Componuntur ad illam (α) voces אגר *unus* et אגר *post, postquam*, ita, ut ex א, littera indageschabili, Dagesch Forte sit ejectum, et patach sub א, propter neglectam compensationem ejecti Dagesch, vocalem longam valeat, quam ob causam etiam in vocibus illis neque accentus tonicus in ultima est, neque patach prius sub א in schua mutatur, cum D. F. abjectum includat, adeoque impurum ac immutabile sit. Conf. WASM. *Reg. XLV. lit. β .* (β) nomina גלגל *orbis*, a radice גלל, et דרדר *carduus*, a verbo דרר, eo modo, quo vocabula ערער ac שעעע, formata. Vide supra numerum

rum XXVII. et XXXI. (γ) quadrilittera, בְּרַפִּים *viride*, עֶקְרֵב *scorpio*, ac reliqua.

XXXIII. בְּפֵר *rotunditas*. Cape hic vocem צְלִצֵל *umbrosus*, cujus formationem ex numero XXVII. et XXXI. petere potes, ac quadrilitterum סְרַפֵּר *paliurus*, pluraque forsā ei similia.

XXXIV. עֶקֶשׁ *peruersus*. Quodsi quadrilitterum פֶּלֶגֶשׁ *pellex*, staret pro פֶּלֶגֶשׁ, ad modo appositam formam illud utique constructum esset, euphonica quadam vocalium alternatione facta.

XXXV. חֲרִים *terror*.

XXXVI. גְּבוּר *potens, robustus*. Post quadrilitterum גְּבֻעוּר *culmus, cana lini*, ad formam praesentem potissimum obseruamus nomina עֵרוּם *nudus*, et נְחִיחָה *tranquillatio*. In priori Dagesch F. saltem juxta WASM. *Reg. VII. m. III.* ex Reich, aemula litterarum gutturalium, est ejectum, et per vocalem longam, tferre, compensatum. Posterius autem a radice נוּה descendit. Ad formam גְּבוּר, esset נְחִיחָה. Ast (α) per WASM. *Regul.*

XXXVI. *memb. V.* media radicalis Vau abijcitur, proptereaque ultima ח geminatur, assumpta vocali abjectae litterae Vau, ut jam sit, נְחִיחָה. Porro (β) per Epenthesin post Nun, littera Jod inseritur, ac vltima ח pro schua subintellecto accipit patach furtiuum, sicque fit נְחִיחָה. Conf. adhuc WASM. *Reg. II. m. I. lit. β. et Reg. XVII. m. III.*

XXXVII. בְּפֵר *expiatio*. Formantur ad hanc voces חֲקִיּוֹק *subtilitas, minorum accurata consideratio*, et כְּלִפּוּר *nutritio*, quod ex numero XXVII. et XXXI. repete ac discce, vna cum substantiuo צְפִיר *teftorium*, radicis צִפִּיר, cujus tertia radicalis He secundum WASM. *Reg. XXXI.* in cognatum Jod abiit.

XXXVIII. סבול *onus*. In voce קרקוד *vertèx*, quae hujus loci est, duplex occurrit irregularitas. Enimvero (α) prima radicalis κ , pro Dagesch characteristico, post mediam geminatum est inserta, et (β) sub prima radicali pro Kybbutz, euphonice alternat Kamez chat. Conf. WASM. Reg. XLII. n. Let XLIV. lit. x.

XXXIX. סלם *scala*. Si vox קליל *vilis*, loco קלקל foret, ad formam hanc, punctis paulisper mutatis ac transpositis, trahi forsàn posset.

Choronidis loco notari hic possunt nomina, quae vel quinque distinctas habere videntur litteras radicales, vel manifeste ex simplicibus sunt composita, inque illis continentur, veluti, אַרְכָּז *peluis*, אַרְכָּז *drachma*, אֶלְגָּבִישׁ *grando*, פְּדֵסֶן *podex*, פְּתִישָׁן *exemplar*, צַפְרִידַע *rana*, שֵׁעִמָּנוּ *heterogeneum*, אַבְרָהָם *Abraham*, אָב *Pater* et רַם *excelsus*, inserto He, multitudinis nota, ex voce דְּמִיּוֹן *multitudo*, יִשְׂרָאֵל *Israel, quasi victor DEI*, ex שָׂרָה *principatum gessit*, et אֵל *DEus*, עִמָּנוּעֵל *Immanuel*, ex עִם *cum*, affixo נִי *nos*, et nomine diuino אֵל *DEus*, צֶלְמָוֶת *umbra lethalis*, ex simplicibus צֶל *umbra*, et מָוֶת *mors*, quaeque sunt reliqua, ex quibus unum adhuc vide supra in numero IV.

CAPVT II.

Nomina a fine aucta, secundum ordinem litterarum האמנתי et vocalium, comprehendens.

FORMA.

- I. תועבה *abominatio*. Formam istam habent nomina עוֹלָה *holocaustum*, תּוֹעֵבָה *error* etc. in quibus tertia radicalis He, cum puncto suo praecedaneo, tñere, est abjecta. Commode quoque ad eam referuntur, quae pro affirmatiuo He, assumunt ת, cum gemino saegol, vti e. g. אֹמֶנֶת *nutrix*. II.

- II. **כְּרֵטָה** *agna*. Cum, ne tractatio mea limites propositos excedat, arctioribus me constringere debeam Cancellis, in posterum circa unamquamque formam ea tantum attingam nomina, quae altioris prae aliis sunt indaginis, peculiaremque considerationem merentur. Et hoc quidem loco obseruo nomen **עֲוֹנָה** *iniquitas*, a radice **עוּל**, quod pro **עוֹלָה** stat, et in quo per WASM. *Reg. XXXI. m. l. n. 6.* media radicalis Vau, cum tertia **ל**, est transposita, nec non voces **עֲנָוָה** *mansuetudo*, **שְׁלֵוָה** *tranquillitas*, pluresque his similes, quae tertiam radicalem He crescentem in Vau mutarunt, juxta WASMVTHI *Reg. XXXIV. Annotat. II.*
- III. **חֲרָפָה** *opprobrium*. Occurrunt hic vocabula **חֲרָוָה** *visio*, **חֲרָה** *monile*, **עֲרֹוָה** *nuditas*, et **עֲרָוָה** idem ac prius significans, in quibus per WASM. modo citatam regulam *XXXIV. annot. II.* tertia radicalis He crescens in Vau vel Jod abiit.
- IV. **שְׁפָרָה** *ancilla*. Formae hujus est vox **זְמָרָה** *psalmodia, cantus*, pro qua aliquoties **זְמֵרָה** legimus, quia secundum WASM. *Reg. XXXV. lit. a.* affirmatiuum **ה**, He suum interdum in **ת** mutat.
- V. **חֲכָמָה** *sapientia*. Spectat huc vocabulum **מְחָרָה** *cras*, in quo (α) sub **ח** pro schua simplici est compositum, et quidem ob praecedens Kametz chatuph juxta WASM. *Reg. XXX. m. I.* chateph Kametz (β) affirmatiuum **ה**, per citati auctoris *Reg. XXXV. lit. a.* He suum in **ת** mutauit.
- VI. **טְמָאָה** *impuritas*.
- VII. **צְדָקָה** *Justitia*, ac NB. in Piel **בְּקֵשָׁה** *quaestio*, cum patach, in quibusdam cum chirec etiam, sub prima radicali, ob Dagesch Forte mediae radicali impreslum, quod schua, cum

istud nullum proprie in pronuntiando sonum habeat, adeoque litteram duplicare nequeat, non aequè bene ante se patitur. Trahimus huc (α) nomen חרב *vaslitas*, in quo per WASM. *Reg. XLIV. lit. u.* pro schua simplici, chateph Kamez euphonice alternat, et ex Piel ad formam בקשה voces חרבה *siccitas*, ברשה *sectio* etc. utpote in quibus Dagesch F. ex ר excidit, et per α est compensatum, pro quo α , in בהלה *terror* להבה *flamma*, נחמה *consolatio*, hisque similibus, euphonice saegol alternat (β) a verbis Lamed He ex Kal בניה *collegium*, מניה *portio*, etc. tertia radicali He crescente per WASMV-THI *Reg. XXXIV. Annot. II.* in Vau vel Jod mutata; ex Piel vero אלה *quercus*, אמה *cubitus* etc. Nam e.g. ad formam בקשה a radice אמח, eset אמחה. Sed tertia He a fine crescens abjicitur cum puncto praecedaneo, sicque adhuc manet אמה (γ) a secunda quiescente Vau במה *excelsum* etc. Enimvero ad formam צדקה foret, ברמה. Verum media Vau cum puncto praecedaneo abjecta fit במה (δ) a secunda geminata שמה *desolatio* קרה *frigus* etc. Ad formam צדקה quippe, existere deberet a radice שמח, שמחה, ac a verbo קרר קרה. At in priori vocabulo, media radicalis geminata secundum WASM. *Reg. XLI. m. I. et II.* cum puncto praecedaneo abjicitur, sic ut ista, quia tertia a fine creuit, compensetur per Dagesch F. vnde Kamez, quoniam Dagesch F. per auctoris citati *Reg. VII. m. II.* ordinarie litterae tantum post vocalem breuem imprimitur, in patach mutatur; in posteriori autem, postquam omnia, quae modo diximus, facta sunt, porro secundum WASM. *Reg. VII. m. III.* Dagesch F. ex ר ejjicitur, et per Kamez sub prima radicali compensatur, ut habeamus שמה et קרה.

VIII. *combustio* שרפה. Indolis hujus ac structure existunt (α) voces *איבה inimicitia*, *אימה terror*, etc. in quibus media Jod vocalem suam, tseré, ad præcedentem schuatam rejecit, inque ea explicite, i. e. ita, vt ipsa manserit, quiescit (β) a secunda quiescente Vau, *עדה testimonium*, *צדה venatio*, *זעה sudor* etc. quarum modum formandi vide in præcedenti numero VII. lit. γ . In specie vero de voce *זעה* Dissertationem meam confer, quæ quatuor Controuersias Ebraeo-Criticas sistit, *Controuersia V. pag. 9. seq.* (γ) A Pe Jod *שינה somnus*, *רעה scientia*, *להר partus* etc. quæ omnes juxta WASM. *Reg. XXXVII. m. I.* primam suam radicalem Jod schuatam abjecerunt. (δ) a secunda geminata *בצה coenum*, *גנה hortus*, *גרה rumen*, *זמה cogitatio*, *זלה sermo, verbum*, *צנה clypeus*, etc. Consule præcedentem numerum VII. lit. δ .

IX. *Collectio* קליטה. et in Piel *שליטה dominatrix*. Occasione istius hæc præsertim nota nomina, in quibus (α) juxta WASM. *Reg. VII. m. II.* chirek magnum, libere ac citra necessitatem, in chirec breue cum Dagesch Forti, resolutum inuenitur, quemadmodum *קלה ignominia*, *קלה congregatio*, ac alia, factis ostendunt (β) non modo idem, quod jam diximus, factum, verum præterea quoque per WASM. *Reg. XXXIV. Annot. II.* tertia radicalis He crescens in Jod mutata est, veluti docent *דולה dolus*, *שונה compotatio*, pluraque alia. Quæ enim aut primam radicalem Jod vel Nun, aut mediam quiescentem habent, veluti *בינה intelligentia*, *גלה exultatio*, ea ad formam præsentem componuntur facile, collatis regulis, quæ de anomaliis his agunt, quasque in antecedentibus sæpissime jam citauimus.

- X. בשורה *nuntium*, et in Piel צפורח *avis*, vel etiam cum parach sub prima radicali. Ab hac forma descendunt (α) voces אורח *lumen*, זכורה *caupona*, aliaeque, quarum secunda radicalis existit Vau. Sic e. g. a. radice זון *alere, pascere*, ad formam בשורה, esfet זורחה. Sed media Vau cum puncto praecedaneo pereunte, fit זוחה. (β) nomina חגא *commotio*, מרה *amaritudo*, pluraque mediam radicalem geminatam habentia. Scilicet a radice מרר, ad formam foret, מרורר. Ast (γ) media radicalis geminata cum puncto praecedaneo abjicitur (δ) tertiae radicali ad compensationem mediae abjectae, Dagesch F. imprimitur, quod hoc loco in ר etiam manet (ε) cholem primae מ, ob Dagesch F. in Kametz chatuph mutatur, sicque est מרה. Conf. WASM. Reg. VII. m. II. et XLI. m. I. et II.
- XI. גבורה *fortitudo* et in Piel בכורה vel בכורה *fructus praecox*. Huc spectant vocabula סקלה *peculium*, דרמה *silentium* radices סקה, סכה, *tugurium* ex סכך, aliaque quamplurima ejusdem sortis, quorum formationem vt pluribus jam ostendamus, superuacaneum existit. Confer de voce prima *capitis hujus* numerum IX. lit. α. de secunda et tertia vero *ejusdem capitis* num. VII. lit. γ. et δ.
- XII. חרמום *Magus*.
- XIII. שליטום *nudius tertius*. In aprico positum est, quod formae praesentis existat vox פדיום *redemptio*, ita, vt tertia radicalis He crescens juxta WASM. Reg. XXXIV. Annot. II. in Jod mutata deprehendatur.
- XIV. קטלום A ficta hac forma veniunt פתגום *Verbum, res, negotium*, aliaque ejusdem indolis vocabula.
- XV. קטלום Huc praeter alia referendum venit ידום *interdiu*, radices,

cis ימה. Ad formam foret ימה. Ast (α) tertia He cum puncto praecedaneo abjicitur (β) Kamez chatuph sub Jod, tanquam vocalis brevis Syllabae compositae, in simplicem reductae, hoc loco in oppositam longam, cholem nimirum, eleuatur, adeoque est ימה. Conf. Axioma secundum Discursus nostri ad WASMVTHI Regulas XLVI. et XLVIII. quod ex SCHVDTH Genio et Indole Linguae Sanctae cap. VII. §. 7. petii, hujusque est tenoris: *Vocalis brevis pura, ob doctrinam scilicet de tribus moris, in Syllaba simplici non potest esse sine tono. Hinc vocalis brevis, tono aut Metbeg destituta, syllabae compositae, in simplicem reductae, eleuatur in cognatam longam, vel Dagesch assumit, aut metbegh, vel in schua simplex corripitur.*

XVI. קטרם Reperitur haec (α) in voce רקק vacuum, ubi media Vau cum puncto praecedaneo est abjecta, et praeterea pro chirek magno tsere euphonice alternat. (β) in nominibus קטרם pedicularum copia, קטרם gratis, in quibus media radicalis geminata (1) abjecta (2) per Dagesch F. in tertia est compensata, ac (3) propter D. F. chirek longum in breue transit. Vide regulas, supra num. VII. cap. hujus lit. d. citatas.

XVII. קטרם, a qua, media radicali Vau cum puncto praecedaneo abjecta, oritur vocabulum קטרם profecto, aliaque huic analoga.

XVIII. קטרם Retributio, unde, tertia He crescente in Vau mutata, insuperque propter ν gutturalem, pro schua simplici, composito, et quidem, ob praecedens patach, chateph patach praecise, assumpto, oritur קטרם commotio.

XIX. קטרם Stagnum. Eo inter alia spectant sequentia, ex tertia He, quae, dum creuit, cum puncto praecedaneo est abjecta,

sub prima radicali, Kametz pro patach, juxta axioma numeri XV. substituto, deriuata nomina, חוּזוֹן *visio*, פְּרוּזוֹן *peruersitas*, פְּרוּזוֹן *redemptio*, רְצוֹן *voluntas*, et in specie פְּרוּזוֹן *guttur*, פְּרוּזוֹן *superbia*, פְּרוּזוֹן *gaudium*, vtpote quae NB. tertiam potius He, quam mediam Vau agnoscunt. Si enim mediam radicalem Vau haberent, Kametz sub prima eam abjectam includeret, adeoque impurum ac immutabile foret, cum e contrario ubique, ob statum constructum et affixa, in schua mutatum deprehendatur.

XX. חִשְׁבוֹן *supputatio, ratiocinium*, ac tertia He crescente in Jod mutata, פְּבִירוֹן *pauper*, מְדִירוֹן *meditatio*, חִוּיוֹן *visio*, עֲלִירוֹן *excelsus* etc.

XXI. קַטְלָן. Formam talem habet vox צַפְרָן *unguis, stilus, scalprum*.

XXII. זְכָרוֹן *memoria*, et in Piel קָמְשׁוֹן *urtica*. Cape jam voces ex tertia He, חֲמִירוֹן *asimulatio*, לְחִירוֹן *lorica*, etc. quarum tamen formatio ex haecenus dictis, et WASM. *Reg. XXXIV. Annot. II.* nobis obscura amplius esse nequit.

XXIII. פְּבִישׁוֹן *fornax*. Obserua jam voces בְּנֵינָה *structura*, קְנֵינָה *possessio*, quae tertiam He crescentem in Jod mutarunt.

XXIV. קָרְבָן *oblatio*.

XXV. מִשְׁלָחַן *mensa*.

XXVI. עֵינָה *solaris* Ejusmodi formam postulant nomina חֲמֵן *obduratus*, quae mediam radicalem geminatam habent. Confer capitis hujus num. VII. lit. 8.

XXVII. קַטְלָן. Trahimus huc praesertim vocem נֶפֶץ *Flos*, radicis mediae geminatae, cujus formationem hauri ex WASM. *Reg. XLI. m. I. et II. ac Reg. VII. m. II.*

XXVIII. פְּרוּזוֹן *pagus*, et in Piel שְׁבִיתוֹן *requies*, vel זְכָרוֹן *memoria*. Ex Kal a radice חָלָה deriuatur חֲלוֹן *fenestra*. Vide cap. huj. num. VII. lit. 8. Ex Piel a Lamed He, tertia He crescente in Jod mu-

tata,

tata, ad formam זכרון descendunt גליון *volumen*, פליון *consumtio*, בליון *mundities*, תריון *conceptus*, in quo vocabulo ultimo praeterea Dagesch F. ex ר ejectum, et sub praecedenti littera per vocalem longam compensatum est.

XXIX. קטלון, et a radice אל per WASM. *Reg. XXXI. m. III.* פלון *planities, quercus*, nec non, media radicali Vau cum puncto praecedaneo abjecta, זרון *superbia*.

XXX. ישימון *solitudo*. Vox ראשון *primus*, quae hujus est loci, ex WASM. *Reg. XXXI. m. III.*; masculinum autem יביון *appetit*, vnde femininum יביונה *concupiscentia* emergit, ex *Reg. XXXIV. Annot. II. Reg. VII. m. IV. et Reg. XXIX. m. I. n. I.* auctoris citati, facile resoluitur.

XXXI. קטלון Habemus inde a radice זנה, pluralem זנניות *scortationes*.

XXXII. כתר *Corona*. Tangimus hic (α) vocabulum שקת *aquarium, canalis*, radicis שקת, quae tertiam radicalem suam, a fine crescentem, cum puncto praecedaneo abjecit, (β) nomen ברת *quies*, quod mediam radicalem Vau habet, et in cujus formatione (1) media radicalis Vau cum puncto praecedaneo est abjecta (2) duplex patach pro duplici saegol euphonice alternat.

XXXIII. תכלת *hyacinthus*, vel שכבת *vicina*, et in Piel רלקת *feruor, febris ardens*, aut אגרת *epistola*. Ab hac Lamed He descendunt ששת *sex*, צפת *coronamentum*, aliaque similis structurae nomina. Nam ad formam esfer ששת et צפת. Sed, tertia radicali He crescente cum puncto praecedaneo abjecta, tse-re et saegol pro schua simplici sub prima radicali euphonice alternant, vt habeamus צפת et ששת. A Pe Jod oriuntur זעת

ac אֵשֶׁת. Enimuero ad formam שִׁכְנָה a radice יָדַע, esfet יָדַעְתָּ, a radice יָאֵס *desperavit, animum abjecit*, ad formam תְּכַלָּה, *foret יָאֵשֶׁת*. Ast prima radicali Jod schuata ubique abjicitur, praetereaue in voce prima per WASM. *Reg. XLIV. lit. ζ.* pro duplici saegol, duplex patach alternat, sicque fit יָדַעְתָּ *scientia*, et אֵשֶׁת *mulier, uxor*, quasi res timidiculosa, et in aduersitatibus animum facile abiciens.

XXXIV. קֵטְרָה *suffitus*, et in Piel בְּפֹרֶת *operculum*, vel שִׁבְרָה *spica*, in Pyl autem בְּתִנָּה *tunica*. Ex Kal ad formam קֵטְרָה componuntur voces בִּשְׁתָּ *pudor*, et נִפְתָּ *destillatio*, quae mediam radicalem Vau habent. Esse deberet בְּרוּשָׁתָּ et נְרוּפָתָּ. Sed media Vau cum puncto praecedaneo abjecta, manet בִּשְׁתָּ ac נִפְתָּ.

XXXV. תְּחִתִּית *infimum*.

XXXVI. גְּפִירָה *sulphur*.

XXXVII. שְׂאֵרִית *residuum*. Nota jam (α) nomen רֵאשִׁית *principium*, in quo א vocalem suam ad praecedentem litteram schuataam reiecit, inque ea explicite quiescit. (β) voces בְּרִית *fletus*, בְּרִית *foedus* etc. quae tertiam radicalem He crescentem cum puncto praecedaneo abjecerunt.

XXXVIII. תְּמִישִׁית *pars quinta*, et ex Piel צְפִיתָה *placenta*. Ex Kal a radice mediae geminatae, ad formam praesentem deriuatur vox תְּרִיתָה *terror*, siquidem media geminata (1) cum puncto praecedenti abjecta, (2) voce a fine crescente, in tertia per Dagesch F. est compentata, ob quod Dagesch (3) chirek magnum in breue abiit, vt habeamus תְּרִיתָה, pro תְּתִיתָה. Conf. WASM. *Reg. XLI. m. I. et II. et Reg. VII. m. II.* Ex Piel vero vocabulum רְבִיתָה *cujus* tertia radicalis He, a fine crescens, cum vocali praecedenti est abjecta. XXXIX.

- XXXIX. שְׁלֵמִית Nomen proprium, a quo emergit vox בִּרְרָה *smegma*, radicis בָּרַר, media radicali geminata cum vocali praecedenti abjecta, per Dagesch F. vero hoc loco non compensata.
- XL. יְהוּדִית pariter nomen proprium, quod eadem prorsus ratione vocem לְוִדִית *virens*, radicis לָוַח, gignit, ac immediate praecedens שְׁלֵמִית, vocabulum בִּרְרָה.
- XLI. אֲשֵׁפּוֹת *sterquilinum*. Formae hujus existunt sequentia, quae tertiam radicalem He habent, nomina, יָוֹת *languor*, וִיפְסוֹת *visio*, אֲשֵׁפּוֹת *aspectus* etc. Nam e. g. a radice יָוַח, ad formam אֲשֵׁפּוֹת, eslet יְוִדִית. Sed (α) tertia radicalis He crescens cum puncto praecedaneo abjicitur, ut maneat adhuc יָוֹת (β) juxta axioma praecedentis numeri XV. patach sub ה, tanquam vocalis brevis syllabae compositae, in simplicem reductae, hoc loco corripitur in schua simplex, quod ob litteram gutturalem in compositum transit, sicque fit יְוִדִית.
- XLII. מַלְכוּת *regnum*. Ex Lamed He hinc descendunt, בְּכוּת *fletus*, גְּלוּת *exilium*, וִיפְסוֹת *visio*, תְּבִירָה *taberna*, מַעֲרָה *aberratio*, ejusdemque indolis plura. Etenim a radice יָוַח v. c. ad formam eslet יְוִדִית. Sed (1) tertia He crescens cum puncto praecedaneo abjicitur (2) patach sub ה, tanquam vocalis brevis syllabae compositae, in simplicem reductae, hoc loco in longam, Kametz scilicet, elevatur, sicque est יְוִדִית. Vide axioma meum, num. XV. integre adpositum.
- XLIII. כְּבִלּוּת *stoliditas*, et in Piel עֲקָשׁוּת *peruersitas*. Occurrunt hic nomina גְּלוּת *excellencia*, עֲרֻת *ornatus regius*, quae tertiam radicalem He habent, eademque prorsus ratione, ac nomina immediate praecedentis numeri XLI. formantur, nisi

nisi quod sub prima radicali ibi patach in Kametz; hic vero chirek breue in tsere eleuatum sit.

XLIV. **אַלְמוּת** *fortitudo*, et in Piel **חַלְמוֹת** *vitellus oui*. Occasione hujus ex Kal obseruamus vocem **סֹדֶת** *vestimentum*, radicis כסח; Ex Piel autem nomen **חַיִּית** *vita*, thematis חיה. In vtroque vocabulo tertia radicalis He a fine crescens cum puncto praecedaneo est abjecta. Sed in priori praeterea prima radicalis כ per Aphaeresin periiit. Enimvero a radice כסח, ad formam esset **כְּסֹדֶת**. Ast tertia radicalis He crescens etc. Sic est **כְּסִית**. Porro autem per Aphaeresin ab initio prima littera radicalis cum schua suo aufertur, vt maneat **סֹדֶת**.

XLV. **בְּבֹרֶת** *grauitas*.

XLVI. **בְּסִילֹת** *stoliditas*.

XLVII. **קְטוֹלוֹת**. Supponitur ac fingitur forma haec, quia talem requirunt, voces **סֹכֶת** *tabernaculum*, **זָלוֹת** *vilitas*, pluresque his similes, formatae a media geminata, ad modum, quem passim iam monstrauiimus. Vide capitis hujus num. VII. lit. g.

XLVIII. **מֹאבִי** *Moabita*. Trahi huc possent ex tertia He, **דְּמִי** *silentium*, **חֲלִי** *morbus*, **קָשִׁי** *durities, difficultas*, **רִיפִּי** *visio*, aliaque.

XLIX. **תְּחִי** *infimus*. Orta hinc sunt nomina **נְקִי** *insons, purus*, **עֲבִי** *pauper*, **צָלִי** *asfatum*, vt (a) tertia He crescens cum puncto praecedaneo abjecta (β) patach sub prima radicali, tanquam vocalis breuis syllabae compositae, in simplicem reductae, in Kametz eleuatum sit.

L. **עֲבִי** *Ebraeus*. Hinc non solum **תְּשִׁיעִי** *nonus*, sed etiam **שְׁנִיעִי** *secundus*, tertia He cum puncto praecedaneo pereunte, et chirec sub prima radicali per axioma praecedentis num. XV. in tsere producto, exurgit.

LI. **נְכָרִי** *Alienus*, vel **בְּזָבִי** *mendax*, nomen proprium.

LII.

LII. **דַּמְיָא** *dexter*. In nonnullis formae hujus vocibus, tertia He crescente cum puncto praecedaneo abjecta, sub prima radicali, siue ea fuerit gutturalis, siue non, schua compositum, et specialiter quidem chateph Kametz, obtinet, e. g. **אֵנִי** *navis*, **אֵרִי** *leo*, **דָּמִי** *contritio*, **חָלִי** *silentium*, **חָרִי** *morbus*, **חָרִי** *aestus*, **רָפִי** *pulchritudo* etc.

LIII. **פְּנִימִי** *interior*, qualem formam pleraque numeralia ordinalia habent, vt **שְׁלִישִׁי** *tertius*, **רְבִיעִי** *quartus*, **שְׁבִיעִי** *septimus* etc.

LIV. **בָּרְתִי** *excisus*, vel **פְּרִתִי** *profugus*.

LV. **שְׁלוּמִי** *pacificus*.

LVI. **דְּרִי** *Nomen proprium*. Indolis hujus praeter voces **דְּרִי** *languor*, et ex Piel **רָדִי** *languidus*, **זָבִי** *purificatus*, in quibus tertia He crescens cum puncto praecedenti periit, est nomen **שְׂרִי** radice **שָׂרַר**. Ad formam enim foret **שְׂרָרִי**. Sed media radicalis geminata cum puncto praecedenti abjicitur, cumque vox per affirmatiuum creuerit, porro media radicalis abjecta in tertia per Dagesch F. compensatur, et ob illud praecedens vocalis longa, mutatur in oppositam breuem, sic est **שְׂרִי** *ens praepotens, omnipotens*, quali Vastator, cui nemo resistere potest. Conf. WASM. *Ebrais. Restit. Reg. XLI. m. I. et II. ac Reg. VII. m. II.*

LVII. **קָמִילִי**, et a radice **כִּיל**, vel **כִּיל** per WASM. *Reg. XXXI. m. III. aut Reg. XXXVI. בָּלִי* *tenax, auarus*.

NB. Nonnunquam nomimbus a fine auctis, in primis in Nun exeuntibus, alia adhuc affirmatiua, ac potissimum affirmatiuum **וּ**, **וּ**, atque **וּ** superinducuntur. Sic a radice **רָחַם**, ad formam **וּרְחַמְנָא** *num. XVIII.* schua simplici sub **וּ** ob praecedens patach in **וּ** mutato, est **וּרְחַמְנָא**, et affirmatiuum **וּ** adhuc superinducto,

רַחֲמֵי *misericors*. A verbo ראשׁ ex forma יִשְׁמֹן n. XXX. fit ראשׁוֹ, et affirmat. superinducto ראשׁוֹנִי *primus*. A themate קדם ad formam יִשְׁמֹן n. XIX. est קרְמוֹן, et affirmatiuo יִ superinducto, קרְמוֹנִי *orientalis*. A primitiuo יָאָה, ad formam יִשְׁמֹן num. XXX. eset יָאָהוֹן. Sed (α) tertia radicalis He crescens, cum puncto praecedaneo abjicitur, vt maneat יָאָוֶן (β) nomini huic affirmatiuum הָ, superinducitur, vt fiat יָאָוֶנָה (γ) אֵ vocalem suam, cholem, ad primam radicalem schuatum rejicit, inque ea implicite quiescit, sic est יָוֶנָה *Columba*, de qua voce, si lubet, pluribus confer Dissertationem meam, quae quatuor Controuersias Ebraeo-Criticas sistit, *Controuersia III. pag. 8. seq.* A radice יָרַע, ad formam קָמְשׁוֹן num. XXII. oritur יָרַעוֹן, ac affirmatiuo יִ. praeterea superinducto, יָרַעוֹנִי *auruspex*, a quo singulari, est pluralis יָרַעוֹנִים *auruspices*. Trahi huc possent voces אֶלְמֵדָה *viduitas*, תִּרְבֻּתָהּ *iteratio*, aliaeque, in quibus affirmatiuum הָ superinductum esse videtur.

CAPVT III.

Nomina ab initio aucta, eodem ordine, exhibens.

FORMA.

- I. הרְבִיחַ *multiplicatio, multum*, vnde ex Hiphil a radice יָשַׁע, prima Jod schuata per WASM. *Reg. XXXVII. m. IV. n. 2.* in cholem mutata, ac sub vltima ע pro schua subintellecto patach furtiuo assumto, הוֹשִׁיעַ, nomen proprium.
- II. הַבְּרִיל *discrimen*, vel הַרְבֵּל *asuefactio*, voces apud Rabbinos vtitatissimae.
- III. הַקְּטֹל *discrimen*, a qua a verbo נָתַח, prima Nun schuata juxta WASM. *Reg. XXXVIII.* abjecta, et per Dagesch F. in sequenti compensata, descendit הַתּוֹךְ *fusio*.
- IV. אֶמְבֵּל *mendax*, aut אֶשְׁמֵן *pinguedo*.

V.

- V. **אֲבָנוּס** *baltens*, et a radice **רָאָה**, Jod pro media radicali *n* per euphonicam litterarum alternationem, a WASMVTHO *Reg. XXXI.* notatam, posito, **אֲרֵיִו** *leo*.
- VI. **אֲרֵיִו** nomen urbis, cujus formae sunt **אֲרֵיִוָּה** *locusta*, ubi tertia He, quod, ceu saepius jam monui, communiter fieri solet, saegol sibi pro chirek praemittit, et **אֲרֵיִקָּה** *exedra*, prima radicali Nun schuata abjecta, et per D. F. compensata.
- VII. **אֲשְׁדֹד** nomen loci, aut **אֲרֵמֹן** nomen fluuii.
- VIII. **אֲזָרָה** *indigena*, vel **אֲזָסֵר** *donum*.
- IX. **אֲסָרָה** nomen proprium.
- X. **אֲזָרָה** *pugnus*, siue **אֲזָמֵר** *dies besternus*.
- XI. **אֲמִשְׁקָן** *pinguedo*. Deriuantur ad hanc voces (*α*) ex Kal **אֲמִשְׁבָּן** *optimum*, **אֲמִשְׁרָה** *rectitudo*, ubi prima rad. Jod schuata in analogo puncto tere quiescit, ex Hiphil **אֲמִשְׁבָּן** *eductio*, **אֲמִשְׁרָה** *haereditas*, **אֲמִשְׁבָּה** *habitatio*, in quibus prima radicalis Jod in cholem est mutata; Ex Hophal vero **אֲמִשְׁבָּר** *fundamentum*, **אֲמִשְׁרָר** *eruditio*, *castigatio*, prima radicali Jod schuata in schurek conuersa. Conf. WASM. *Reg. XXXVII. m. II. et m. IV. n. 2. et 3.* (*β*) nomina **אֲמִשְׁבָּת** *aspectus*, **אֲמִשְׁבָּל** *constellatio*, **אֲמִשְׁבָּן** *donum*, quae primam radicalem Nun schuatam abjecerunt, et per Dagesch F. in subsequenti littera compensarunt. (*γ*) vocabula **אֲמִשְׁבָּר** *tegumentum*, **אֲמִשְׁבָּה** *circuitus*, **אֲמִשְׁבָּר** *inumbratio*, **אֲמִשְׁבָּר** *angustia*, in quorum priori, quod a radice **אֲמִשְׁבָּר** ad formam esse deberet **אֲמִשְׁבָּר** (1) media radicalis geminata cum puncto praecedaneo periit, (2) patach sub prima radicali, tanquam vocalis breuis syllabae compositae, in simplicem reductae, in Kametz eleuatum est, pro quo in posterioribus vocibus praeterea adhuc tere sub primis radicalibus euphonicè alternat. Vide infra num. XVI.

XII. מְמוֹר *spurius*. Oriuntur hinc ex Hiphil a verbis primae radicalis Jod, per WASM. *Reg. XXXVII. m. IV. n. 2.* מְמוֹר *tempus statutum*, מְמוֹר *vinculum*, מְמוֹר *prodigium*, מְמוֹר *laqueus*, et alia. A secunda geminata juxta WASM. *Reg. XLI. m. 1.* nostrumque axioma, num. XV. capitis praecedentis citatum, saepiusque jam repetitum, מְמוֹר *chypeus*, etc. Quod in voce מְמוֹר *clavis*, sub secunda radicali ת, pro tsere patach euphonice alternet, et sub vltima ח, pro schua subintellecto patach furtivum stet, in aprico positum est. Obserua hic adhuc nomen מְמוֹר *scientia*, a radice ידע deriuatum, in quo (1) prima radicalis Jod schuata abjecta, et in subinsequenti littera per Dagesch Forte compensata est. (2) patach furtivum, sub ע pro schua subintellecto positum, et ad praecedentem litteram rejectum, ejus, litterae praecedentis intellige, vocalem, tsere, extrusit. Conf. WASM. *Reg. XXXVII. m. I. et Reg. II. m. I. lit. β.*

XIII. מְמוֹר *doctrinale*, primaque radicali Jod schuata in Hiphil in cholem mutata מְמוֹר *genitor*, מְמוֹר *Doctor*. De saegol sub ר, vide subinsequentem num. XVII.

XIV. מְמוֹר *dolor*, vel מְמוֹר *superliminare*, ac prima radicali Nun schuata, per WASM. *Reg. XXXVIII.* abjecta, inque sequenti per D. F. compensata מְמוֹר *ferra*.

XV. מְמוֹר *vestimentum*, primaque rad. Nun schuata pariter abjecta, et per D. F. compensata, מְמוֹר *diluvium*, מְמוֹר *depulsio* etc. Spectant etiam huc ex media quiescente Vau, voces מְמוֹר *puendum*, מְמוֹר *peregrinum* מְמוֹר *rete* etc. vrpote in quibus, media radicali Vau cum puncto praecedenti abjecta, patach sub מ in Kametz eleuatur.

- XVI. מִשְׁפָּט *scriptura*, vel מִשְׁפָּט *judicium*. Praeter voces מִיֶּשֶׁר *re-*
stitudo, מִירָה *funis*, in quibus prima radicalis Jod schuata per
 WASM. *Reg. XXXVII. m. II.* in tſere quiescit, formam hanc
 habent, optimeque ad eam quoque referri possunt, voca-
 bula mediae radicalis geminatae, מִסָּב *circuitus*, מִצֵּל *inumbra-*
tio, מִצָּר *angustia*, quarum analyſin ſupra num. XI. jam mon-
 ſtraui.
- XVII. מִסְכָּן *indigus, pauper*, ac ſchua ſimplici ſub prima radicali
 gutturali per WASM. *Reg. XXIX. m. I. n. 1.* in chateph pa-
 tach praecedente patach mutato, מִחַנָּה *castra*, מִעֲנָה *reſponſum*,
 מִעֲשֵׂה *opus* etc. Quod enim tertia radic. He non creſcens,
 quando manet, ſaeſol ſibi in nominibus communiter ac or-
 dinarie praemittat, plus ſimplici vice monui.
- XVIII. מִזְמֹר *canticum*. Trahimus huc ex media quieſcente, vo-
 ces מִאֹר *luminare*, מִבֹּא *aditus*, מִדֹּן *lis, contentio*, מִבֶּן *ſedes*,
 מִקָּם *locus*, reliquasque his ſimiles; ex media geminata au-
 tem vocabula מִעִז *robur*, מִזִּיר *chorus*, aliaque. Enimvero
 eadem haec gaudent Analyſi, dum in iis (α) media Vau, aut
 media geminata cum puncto praecedaneo abjicitur, et (β)
 chirek breue ſub prima radicali, tanquam vocalis breuis
 ſyllabae compositae, in ſimplicem reductae, in longam, et
 ſpecialiter quidem in Kametz eleuatur.
- XIX. מִקְסָר *ſuffimentum*, et מִשְׁחָת *corruptus*. Indolis hujus ſunt (α)
 nomina מִבֵּשׂ *admotus*, מִבֵּר *effuſus*, מִבֵּה *percuffus*, ita, vt in iis
 prima radicalis Nun ſchuata abjecta, et in ſequenti per Da-
 gefch F. compenſata ſit (β) vocabula מִמְסָר *amotus*, radicis סִרַּר
 ac מִמְסָב *circumductum*, radicis סִבַּב, ſiquidem in illis, media
 Vau mediaque geminata cum puncto praecedenti abjectis,
 Kybbutz

- Kybburz sub כ in schurek eleuatum est. Conf. iterum axioma meum ex cap. II. num. XV.
- XX. מק של, ad quam formatus esse videtur singularis מ'און, faciens dualem מ'אונות *bilances, statera*, dum prima radicalis א vocalem suam ad praecedentem schuatumam rejecit, inque ea explicite quiescit.
- XXI. מ'כסה *operimentum*, cujus formae existunt vox מ'כרה *contignatio*, in qua D. F. ex ר ejectum, et sub praeced. littera per vocalem longam compensatum est, omniaque participia Piel.
- XXII. נ'חרל *lucta*, et a radice ח'רץ, ח'רץ *foras protrusus*. Vid. praec. num. XVIII. et XIX. lit. ב.
- XXIII. נ'רדם *somnolentus*, vnde, prima radicali Nun abjecta, et per Dagesch F. compensata, inter alia est נ'שא *sublimis*. Descendunt etiam hinc ista, quae sub prima radicali gutturali schua aliquod compositum sumunt, sibi que praecedens chirek conformant, vti e. g. נ'צרך *magnificatus*, נ'אמן *fidelis*, נ'עץ *terribilis* etc. Nota hic quoque vocem נ'עזים *obscurus*, in qua per WASM. Reg. XXX. Annot. III. schua simplex sub ע manfit quidem, ita tamen, vt praecedens chirek in debitum compositionis punctum, saegol scilicet, transierit.
- XXIV. נ'ש'ת'ח *desiderium*, et cum patach furtiuo sub vltima ח, נ'ש'ת'ח *missio*.
- XXV. נ'חמס *barpya*, auis impurae species, et ex Hiphil, prima radicali jod schuata, in cholem mutata, נ'חשב *aduena*, נ'צא *egressus*.
- XXVI. נ'ש'בץ *Ocellatio*.
- XXVII. נ'למיד *discipulus*.
- XXVIII. נ'חמול *collatio, retributio*, et prima radicali Nun schuata abjecta, inque sequenti per D. F. compensata, נ'חמול *pomum*.
- XXIX.

XXIX. תַּקְטוּל, unde תַּקְטוּל mustum per WASM. R. XXXVII. m. II.
XXX. יִמְלֵךְ, et ex Hiphil, prima Jod in cholem mutata, יִמְלֵךְ
nomen proprium.

XXXI. יִשְׁעָהּ *pera*. Obseruamus hoc loco nomen יִשְׁעָהּ *Seruator*,
quod a radice ישע descendit. Ad formam enim eslet יִשְׁעָהּ.
Sed (1) prima radicalis Jod schuata abjicitur, cumque sic pa-
tach sub praeformatiuo Jod, ex syllaba composita in simpli-
cem sit reductum, illud per axioma, quod in praecedenti
capite num. XV. inculcaui, in vocalem longam, et hic qui-
dem specialiter in tsere, eleuatum est (β) sub vltima ץ pro
schua subintellecto stat patach furtiuum, vt habeamus יִשְׁעָהּ.

XXXII. יִצְחָק *oleum*. Refertur huc posset יִצְחָק, compositum a radi-
ce שרה, ad formam יִצְחָק, et nomine יצחק, ita, vt tertia He cre-
scens ex יצחק, nude tantum sit abjecta. Vide supra c. I. in fine.

XXXIII. יִשְׁטוּר, unde, sub prima gutturali per WASM. *Regul.*
XXIX. m. I. n. 1. pro schua simplici compositum, chateph-
patach praecedente patach, existente, יִשְׁטוּר *Adamas*.

XXXIV. יִחְבָּהּ *Jehuba*, unus filiorum Somer. Atqui ad formam
hanc nomen DEI esentielle ac incommunicabile יחיה, si pun-
cta propria haberet, ab antiquo verbo יחיה *fuit, existit*, com-
poni posset. Ad formam enim foret יחיה. Verum, quan-
do Dagesch F. vel, quod fieri aliquando docet WASM. *Reg.*
VII. m. II. ex Vau, littera alias Dageschabili, praeter neces-
sitatem ejicitur, et sub praecedenti littera per vocalem lon-
gam compensatur, vel speciali prorsus anomalia, vt in no-
mine isto, non tantum Praeteriti et Futuri, sed temporis et-
etiam praesentis index sit, cum praecedenti Kybbutz in cho-
lem resoluitur, sit יחיה, nomen, ex tribus formis miro ar-

tificio contextum, quod in partes disolutum, idem est, ac **היה** et **היה**, **יהי**, *erit, est, fuit*, ac indigitat Ens, non modo esse suum a se ipso obtinens, verum et rebus aliis omnibus existentibus esse suum largiens. Quod autem nomen **יהיה** puncta propria non habeat, sed ea ex altero nomine diuino **אֲדֹנָי** mutuo acceperit, adeoque etiam per Adonai legendum ac pronuntiandum sit, argumentis quibusdam satis firmis cuius in Disfertatione mea, quae quatuor Controuersias Ebraeo-Criticas sistit, *Controuersia I. pag. 1. seqq.* hancque sententiam et pronuntiationem postmodum in peculiari quadam Disputatione alia, ab omnibus fere, minimum palmariis objectionibus vindicaui, quam cum priori confer, si placet.

CAPVT IV.

Nomina vtrinque aucta, pariter secundum litteras **האמרת** et vocales, proponens.

FORMA.

- I. **הקרימה** *Praefatio*. Varia haec parit nomina. A Lamed He, tertia He crescente in Jod murata, fit **השקרה** *mutatio*. A media Vau **הקרה** *quies*, pro **הקרה**, media radicali Vau cum puncto praecedaneo abjecta, et patach sub He, quia ex Syllaba composita in simplicem est reductum, hoc loco in schua, et quidem compositum ob gutturalem, chateph patach nimirum, transeunte. Conf. axioma capitis II. num. XV. A Pe Nun, prima Nun schuata abjecta, et in subinsequenti littera per Dag. F. compensata, **הקרה** *cognitio*, **הקרה** *ereptio*.
- II. **התחורה** *festinatio*. Descendit ab hac vox **התחורה** *incuruatio*, *supplicatio*, radice **שחה**. Ad formam foret **התשחה**. Sed (1) per

per WASM. *Reg. XXVIII. m. III. n. I.* fit metathesis, seu permutatio litterarum Thau et Schin, indeque fit *השתחח*. Porro (2) juxta Auctoris citati *Reg. XXXIV. Except. II. ad membrum I.* in radice *שוח*, tertia radicalis He, propter incrementum finale abjicienda, duplicatur, priori hoc loco in Vau, posteriori in Jod mutato, retento simul a fine duplici Kametz, hacque ratione haberemus *השתחוח*. Tandem (3) secundum WASM. *Reg. II. m. I. lit. a.* littera *ח* mobilis, ac vocali destituta, accipit Ichua, et quidem, quia gutturalis existit, compositum, chateph patach, quod sibi praecedens schua conformat, ut sit *השתחוח*. Vide WASM. *Reg. XXIX. et XXX.*

III. *השמעה* *auditus.*

IV. *התחברות* *oblatio spontanea, vel confociatio.*

V. *אזכרה* *monimentum*, et tertia radicali He crescente cum puncto praecedaneo abjecta, *אשנה* *iteratio*, pro *אשנה*.

VI. *אזניעה* *momentum.*

VII. *אשמרה* et *אשמרת* *vigilia.*

VIII. *אכזריות* *crudelitas.*

IX. *אכזרי* *ferox.*

X. *ממלכה* *regnum.* Formae hujus existunt (a) vox *מלאכה* *opus*, pro *מלאכה*. Nam (1) littera *א* vocalem suam ad praecedentem litteram rejecit, inque ea explicite quiescit. (2) patach sub *א*, tanquam vocalis brevis syllabae compositae, in simplicem reductae, in schua transit. (β) *מחנה* *thuribulum*, *מעלה* *ascensio, gradus*, *מראה* *visio*, quae tertiam radicalem He crescentem cum puncto praecedaneo abjecerunt (γ) vocabula ex Hiphil deriuata, ubi prima radicalis Jod schuata in cholem mutata est, e. g. *מולדה* *cognatio*, *מוסדה* *fundatio*, *מורשה* *bae-*
reditas

reditas etc. (ד) substantiua מַדְלָח *influentia*, מִטְּסָא *onus*, *incendium*, מִתְּנָה *donum*, in quibus prima radicalis Nun schuata abjecta, et in subsequenti littera per D. F. est compensata. (ε) a media geminata מִשְׁמַח *stupor, desolatio*, pro מִשְׁמַח sic vt (1) media radicalis geminata cum puncto praecedaneo abjecta, et in subinsequenti per D. F. compensata sit (2) ob Dagesch F. Kametz sub ש in vocalem breuem, patach, ac (3) patach sub מ per satis satisque jam inculcatum axioma in schua transierit. (ς) Nomina מַכָּה *plaga*, מִטְּסָה *tentatio*, מִצָּה *lis*, quae primam radicalem Nun, et tertiam He habent, quarum illa cum compensatione per Dagesch F. haec nude saltem cum puncto praecedaneo perit.

XI. מִרְגָּה *gradus*. Pertinent huc potissimum, quae vel mediam radicalem Vau cum puncto praecedaneo abjecerunt, patach sub מ per axioma notum in schua mutato, vt מִכְרָה *gladius*, aut in Hiphil primam radicalem Jod in cholem mutarunt, veluti, מִסְרָה *vinculum*, מִרְעָה *consilium*, siue primam radicalem Nun schuatam dimiserunt, eamque per D. F. in subinsequenti littera compensarunt, e. g. מַגָּה *plaga*, מִסְכָּה *fusile*, מִפְּלוּחַ *abortus, ruina*, vel etiam mediam radicalem ita perdidit, vt (1) haec per Dagesch F. in subinsequenti littera sit compensata (2) ob D. Forte, si illud manserit, praecedens vocalis longa in oppositam breuem, aut e contrario, si istud ex gutturali, siue Resch, exclusum iterum fuerit, praecedens vocalis breuis in oppositam longam abierit (3) pro patach sub Mem per axioma notum schua venerit, cuius indolis sequentes existunt voces, מִצְרָה *execratio*, מַגְלָח *volumen*, מִתְּנָה *consternatio*, מִקְרָה *refrigeratio*, pluresque aliae.

XII.

XII. מְפַצֵּה *pulsatio*, et media Vau cum puncto præcedaneo abjecta, vocalique breui sub praeformatiuo Mem in schua hinc transeunte, מְרִיבָה *regio*, מְלִיצָה *interpretatio*, מְרִיבָה *lis*, *contentio*.

XIII. מְקַטְרֵה vnde a media geminata est מְקַטְרָה *operimentum*. Conf. WASM. *Reg. XLI. m. I. et II. Reg. VII. m. II. ac axioma meum cap. II. num. XV. allegatum.*

XIV. מְמַלְכָה *regnum, imperium.*

XV. מְבַלְיָה *corroboratio*, et tertia He crescente cum puncto præced. abjecta, מְרַעֵת *pastio.*

XVI. מְשַׁבְּרָה *merces*, item מְאָכְלָה *cibus* per WASM. *R. XXX. m. I.*

XVII. מְרַחֶשֶׁת *cacabus*, a qua oriuntur voces, quae in Hiphil primam radicalem Jod schuatam in cholem mutarunt, v. c. מְלִדָּת *natiuitas*, מְרִשָּׁת *haereditas*, מְרִעָת *cognatio*, in quarum ultima duplex patach simul pro duplici saegol alternat, nec non nomina, in quibus prima radicalis Nun schuata abjecta, et per Dagesch F. in sequenti littera compensata est, qualia sunt מְבַלָּה *cadaver*, מְקַרָּת *perforatio* etc.

XVIII. מְמַשְׁלָה *Dominium*, et tertia He crescente cum puncto antecedenti abjecta, praeterea que sub prima radicali obfiguraturalem chateph saegol pro schua simplici juxta WASM. *Reg. XXX. m. I. posito*, מְרַחֵף *dimidium.*

XIX. מְלַחֶמֶת *bellum* vel מְשַׁבְּחָה *familia*. Post nomina מְצִיָּה *praeceptum*, מְרַבָּה *amplitudo*, מְשַׁרְה *principatus*, in quibus tertia He crescens cum puncto praecedan. est abjecta, potissimum notamus vocem מְשֹׁה *lectus*, quae et primam Nun, per Dag. F. compensatam, et tertiam He crescentem cum puncto praecedan. amisit.

XX. מְקַטְרֵה Formam hanc agnoscunt sequentia, quae mediam radicalem Vau habent, nomina, מְבֹרָחָה *aditus*, מְרֹבָחָה *mortarium*, מְבֹרָחָה

- מנורה *candelabrum*, מעובה *habitaculum* etc. Conf. Wasm. Reg. XXXVI. et axioma meum ex cap. II. num. XV.
- XXI. מקטילה. Descendunt hinc a media Vau per modo citata מאורה *cauerna*, מניחה *quies*, מלוחה *diuersorium*, מנוחה *fuga* etc. Neque difficilis etiam est nominis מסכה *operimentum* radices סך, ad formam hanc formatio. Confer. regulas, quae hic quoque obtinent, supra num. XIII. capituli huius citatas.
- XXII. מקטילה, a qua facti sunt plurales מסכנות *armamentaria*, משרפות *combustiones* etc.
- XXIII. מקטילה Reuocamus ad illam (α) vocem מראה *ingluuius*, in qua tertia He crescens cum puncto praecedente est abjecta (β) nomina ex Hophal orta, quae per Wasm. Reg. XXXVII. m. IV. n. III. primam radicalem Jod schuatam in schurek mutarunt, qualia sunt מוסדה *fundatio*, מועדה *conuentio*, מרצקה *fusio*, (γ) Vocabulum מרעקה *presura*, *angustiatio*, a radice קע per Wasm. Reg. XXXVI. et axioma cap. II. num. XV. quod docet, vocalem breuem syllabae compositae, in simplicem reductae, aut Dagesch vel Methegh assumere, aut in schua corripri, aut, vti hoc loco factum est, in cognatam seu oppositam longam eleuari debere.
- XXIV. מקטילה, vnde a Lamed He מנחה *haustus*, plurales מזמרות *Psalteria*, מתלעות *dentes molares*, interque eos ex media geminata secundum Wasm. R. XLII. n. 2. מהללות *tibicines*, oriuntur.
- XXV. מקטילה *Dominium*.
- XXVI. מקטילה *rete* vel משקלה *perpendicularum*.
- XXVII. משקלה *trutina*, et per euphonicam alternationem טג Patach pro Saegol מטפחה *inuolucrum*. Conf. Wasm. R. XLIV. lit. 2.
- XXVIII. מרעבת *frixum*, *bullatum*.
- XXIX. נרעלה vnde pluralis נרעלות *vexillatae*. XXX.

XXX. נִקְטְוֵלָה vel נִקְטְוֵלָה. A forma priori ex radice סבב per WASM. Reg. XLI. m. I. Reg. VII. m. II. et axioma cap. II. num. XV. est נִקְטְוֵלָה circuitio.

XXXI. נִמְדָרִי vnde per WASM, Reg. XXX. m. II. n. I. et Excep. III. habemus נִמְדָרִי magnificatus pro נִמְדָרִי.

XXXII. תִּפְסָלָה. Requiritur formam ejusmodi vox תִּפְסָלָה defatigatio, molestia, quae tertiam He crescentem cum puncto praecedaneo abjecit, schua pro patach per axioma notum sub praeformatio τ posito, vt et nomina pluralis numeri, ex Hiphil deriuata, תִּפְסָלָה exitus, eductiones, תִּפְסָלָה defatigationes, in quibus prima Jod schuata juxta WASM. Reg. XXXVII. m. IV. n. 2. in cholem est mutata.

XXXIII. תִּרְדָּמָה sopor. Notamus jam ex verbis tertiam radicalem He habentibus, voces תִּרְדָּמָה desiderium, תִּרְדָּמָה occasio, תִּרְדָּמָה castametatio, in quibus partim tertia He crescens cum puncto praecedaneo periit, partim, sub primis radicalibus, quia istae gutturales sunt litterae, ob antecedens patach pro schua simplici est chateph patach. Ex verbis primae radicalis Jod, nomina ex Hiphil facta, תִּרְדָּמָה correptio, תִּרְדָּמָה generatio, quae primam Jod schuatum in cholem mutarunt, Ex verbis mediae geminatae, תִּרְדָּמָה laus, תִּרְדָּמָה principium, תִּרְדָּמָה deprecatio, תִּרְדָּמָה supplicatio, תִּרְדָּמָה oratio, de quarum formatione, quae extoties totiesque haecenus repetitis nobis amplius obscura existere nequit, confer. WASM. Reg. XLI. m. I. et II. Reg. VII. m. II. ac axioma, c. II. tractatus hujus num. XV. citatum. Ex verbis, tum primam radicalem Jod, tum tertiam He habentibus, vocabula ex Hiphil descendit, תִּרְדָּמָה moeror, תִּרְדָּמָה confessio, תִּרְדָּמָה doctrina, lex. Vid. WASM. R. XXXIV. m. I. lit. B et Reg. XXXVII. m. IV. n. 2.

XXXIV. תִּקְטָלָה, et tertia He crescente per WASM. Reg. XXXIV. Annot. II. in Jod, quod Dagesch Forte euphonicum habet, mutata, subque prima radicali gutturali schua simplici in chateph patach conuerso, תִּקְטָלָה moeror. Spectat etiam huc vox תִּקְטָלָה occasio, in qua tertia He crescens proisus cum puncto antecedaneo est abjecta, pro schua simplici sub ψ chateph patach succedente. Vide praeterea vocem hanc in praecedenti num. XXXIII.

XXXV. תִּבְרָחָה consolatio, et pro Schurek sub secunda radicali Kybbutz euphonicè alternante, chateph patachq; sub gutturali ψ pro schua simplici posito, תִּבְרָחָה absconditum.

XXXVI. תִּפְסָלָה ornamentum, ac tertia He crescente cum puncto praecedenti abjecta, תִּפְסָלָה confusio, תִּפְסָלָה consummatio, תִּפְסָלָה spes etc.

XXXVII. תִּקְטָלָה vel תִּקְטָלָה. Formam talem volunt nomina, in quibus media Vau cum puncto praecedaneo abjecta est, ac vocalis brevis sub praeformatio τ vt axioma notum in schua transit, haec ac alia, תִּקְטָלָה proventus, תִּקְטָלָה intelligentia, תִּקְטָלָה similitudo, תִּקְטָלָה mors, תִּקְטָלָה Resurrectio. XXXVIII.

XXXVIII. תַּקְטִילָה. Tangimus hic (a) vocem תַּחֲלוּחַ *infania*, radicis חֲלוּחַ, in qua, tertia He crescente cum puncto praecedenti abjecta, sub prima gutturali He, ob antecedaneum Kametz chatuph, pro schua simplici chateph kametz legitur. (β) nomen אֶמְרָה תְּ אֶמְרָה *occasio*, radicis אֶמְרָה, in qua non solum tertia He crescens cum puncto praecedenti perit, sed etiam, schua simplici sub א in chateph patach conuerso, pro Kametz chatuph, sub praeformatio *ne* euphonice alternat cholem. (γ) vocabulum תְּשִׁיבָה *essentia*, radicis יִשָּׁב. Ad formam eset תְּשִׁיבָה. Sed (1) prima radicalis Jod schuata abjicitur (2) tertia He crescens in Jod, quod in chirek quiescit et Dagesch F. euphonicum assumfit, mutatur. (3) Kametz chatuph sub praeformatio *ne*, tanquam vocalis brevis syllabae compositae in simplicem reductae, in oppositam longam, et quidem in schurek eleuatur, sicque est תְּשִׁיבָה.

XXXIX. תַּחֲכִּמִּין et affirmatio י, amplius superinducto, תַּחֲכִּמִּינִי *sapientissimus*, vel *Doctor sapientiae*. Nomen Gentile. Conf. WASM. Reg. XIX. m. IV. num. 6.

XL. תְּשִׁיבָה *Spes, expectatio*, vel duplici patach pro duplici saegol euphonice alternante, תְּשִׁיבָה *correctio*. Vid. WASM. Reg. XLIV. lit. ζ.

XLI. תְּנַחֲמֵנִי *Consolatio*.

XLII. תְּפָאֵרֶת *ornamentum*, vel תְּפָאֵרֶת *asuefactio*.

XLIII. תַּקְטִילָה, vnde tertia He crescente cum puncto antecedaneo abjecta,

תַּזְנוּת *scortatio*, תְּרַבֵּוּת *educatio*, תְּדוּלָה *dolus*.

XLIV. תַּקְטִילָה, a qua, tertia He crescente cum puncto praecedenti itidem abjecta, oriuntur, תְּפִלָּה *consumptio*, תְּבִנִיָּה *exemplar, typus*, תְּבִילָה *simis*.

XLV. תַּקְטִילָה, et, prima Jod schuata in tere quiescente, תַּקְטִילָה *australis*. Themanites, nomen proprium.

XLVI. תַּקְטִילָה et תַּקְטִילָה. Hinc a radice עָנָה, tertia radicali He crescente cum puncto praecedenti abjecta, habemus יַעֲנֶה et יַעֲנֶה *vlula, struthio*. Vnde in voce יַעֲנֶה sub ע pro schua simplici chateph patach venerit, patet ex WASMVTHI *Ebraismo Restituito* Reg. XXX. m. I.

Haecque existunt praecipuae quorumuis nominum formae. Quodsi forsan in Analyfi praeter spem nomen quoddam, *simplex* et appellativum, utpote quorum formationem praecise facilitate conati sumus, occurrat, quod ad nullam comode, ex haftenus adductis formis, reduci queat, mediantibus litteris קטל, facillimo negotio conueniens talisque forma noua supponi ac effingi potest, qualem nomen praefens stricte requirit. Ego vero hic abrumpo, DEOque Omnipotenti pro suo, in hoc etiam opusculo conferendo, mihi praestito auxilio, submissas ardentisque persoluo gratias. Sit ipsius Nomini diuino
Laus, Gloria ac Honor, et nunc, et in saecula saeculorum, Amen!

Index Vocum, ad formas suas reuocatarum,

in qua littera p. paginam f. vero formam indicat.

	א		
אב	Pater pag. 29. f. 1.	אלון	planities p. 47. f. 29.
אבה	inimicitia p. 43. f. 8.	אמה	terror p. 43. f. 8.
אבה	concupiscentia p. 31. f. 8.	אמה	cubitus p. 42. f. 7.
אביון	pauper p. 46. f. 20.	אמה	nutrix p. 40. f. 1.
אבית	appetitus p. 47. f. 30.	אנה	navis p. 51. f. 52.
אבונה	concupiscentia ibid.	אנה	nasus, ira p. 36. f. 26.
אברום	Abraham pag. 40. post f. 39.	ארבה	locusta p. 53. f. 6.
אברול	peluis ibidem	ארבה	lumen p. 44. f. 10.
אברום	subrubidus pag. 37. f. 26.	ארבה	leo p. 53. f. 5.
אדון	Dominus p. 29. sq. f. 4.	ארנה	idemp. 51. f. 52.
אדוני	DEUS ibidem	ארנה	idemp. 51. f. 52.
אדרבא	drachma p. 40. post f. 39.	ארש	ignis p. 34. f. 22.
אחר	gramen p. 30. f. 5.	ארש	Vir p. 34. f. 23.
אחר	anus p. 29. f. 1.	ארש	mulier ibidem
אחר	idem p. 38. f. 32.	ארשה	iteratio p. 59. f. 5.
אחר	alius, alter p. 31. f. 8.	ארשה	mulier p. 48. f. 33.
אחר	tergum p. 37. f. 28.	ארשה	signum p. 32. f. 16.
אחר	post, postquam p. 38. f. 32.	ארשה	Excelsa p. 53. f. 6.
אל	DEUS p. 33. f. 22.	ארשק	
אלגביש	grado p. 40. post f. 39.	ב	
אלה	DEUS p. 35. f. 24.	בהרי	inanitas p. 32. f. 16.
אלה	quercus p. 42. f. 7.	בהלה	terror p. 42. f. 7.
אלום	profesto p. 45. f. 17.	בבית	fletus p. 48. f. 37.
אלמנת	viduitas p. 52. post f. 57.	בבית	idemp. 49. f. 42.
		בבית	prouentus p. 36. f. 25.
		במה	excelsum p. 42. f. 7.
		בן	filius p. 30. f. 7.
		ביתה	intelligentia p. 43. f. 9.
		ביתן	structura p. 46. f. 23.
		בציה	Casum p. 43. f. 8.
		בצע	quacstus p. 32. f. 18.
		בבוקבוק	lagena p. 38. f. 31.
		בורית	smegma p. 49. f. 39.
		בורית	foedus p. 48. f. 37.
		בשת	puer p. 48. f. 34.
		ג	
		גאה	elatio p. 31. f. 8.
		גאה	excellencia p. 49. f. 43.
		גבעול	culmus p. 39. f. 36.
		גב	corpus p. 36. f. 26.
		גיא	Vallis p. 32. f. 18.
		גיל	similitudo p. 34. f. 23.
		גל	aceruus p. 36. f. 26.
		גלגל	orbis p. 38. f. 32.
		גילה	exultatio p. 43. f. 9.
		גלרון	volumen pag. 47. f. 28.
		גלמור	solitarius p. 38. f. 31.
		גלהת	exilium p. 49. f. 42.
		גן	hortus p. 36. f. 26.
		גנה	idem p. 43. f. 8.
		גר	peregrinus p. 29. et 33. f. 2. ac 22.
		גרה	rumen p. 43. f. 8.
		גרין	guttur p. 46. f. 19.
		ה	
		הרי	languidus p. 51. f. 56.
		הרי	languor p. 36. et 51. f. 26. ac 56.
		הרות	idem p. 49. f. 41.

דח	atramentum p. 35. f. 24.	זרת	olea p. 32. f. 19.	חנה	taberna p. 49. f. 42.
דכר	contritio p. 51. f. 52.	זכר	purificatus p. 51. f. 56	חרכה	siccitas p. 42. f. 7.
דם	sanguis p. 28. f. 1.	זלחת	vilitas p. 50. f. 47.	חרכה	vastitas ibidem
דמית	silentium p. 44. f. 11.	זמח	cogitatio p. 43. f. 8.	חרר	aestus p. 51. f. 52.
דמי	idem p. 50. f. 48	זמרה	cantus p. 41. f. 4.	חרצוב	nexus p. 38. f. 30.
דמי	idem p. 51. f. 52.	זמרת	idem ibidem	חנית	terror p. 48. f. 38.
דמיון	asimulatio p. 46. f. 22.	זכנה	caupona p. 44. f. 10.	ט	
דמע	lachryma p. 32. f. 18	זכרים	scortationes p. 47. f. 31.	טוב	bonus p. 29. f. 4.
דע	scientia p. 33. f. 22.	זעה	sudor p. 43. f. 8.	טוב	bonitas p. 36. f. 25.
דעה	idem p. 43. f. 8.	זערה	commotio p. 45. f. 18	טלמול	migratio p. 37. f. 28
דעת	idem p. 47. f. 33.	זרדוף	irrigatio p. 37. f. 29.	טעות	aberratio p. 49. f. 42
דקדוק	subtilitas p. 39. f. 37.	זרזר	accinatus ibidem	י	
דקדוק	cardus p. 38. f. 32.	זרע	semen p. 32. f. 18.	יה	DEUS p. 29 seq. f. 4.
ה		ח		יהוה	JEHOVA p. 57. f. 34.
הגיון	meditatio p. 46. f. 20.	חגא	commotio p. 44. f. 10	יהלום	Adamas p. 57. f. 33.
הכרה	cognitio p. 58. f. 1.	חנה	visio p. 41. f. 3.	יהענים	auruspices pag. 52. post f. 57.
הנחה	quies ibidem	חזיון	idem p. 46. f. 20.	יין	vinum p. 32. f. 19.
הפכפך	versatile p. 37. f. 26	חזון	idem p. 46. f. 19.	יום	dies p. 32. f. 16.
העלה	ereptio p. 58. f. 1.	חזרת	idem p. 46 et 49. f. 19 ac 41.	יוםם	interdiu p. 44. f. 15.
הר	mons p. 29. f. 1.	חזרת	idem p. 49. f. 42.	יזנה	columba p. 52 post f. 57.
הריון	conceptus p. 47. f. 28.	חטא	peccatum p. 31. f. 11.	יוסף	nomen propr. p. 57. f. 30.
השינה	mutatio p. 58. f. 1.	חיות	vita p. 50. f. 44.	יענה	vlula p. 64. f. 46.
הושע	nomen propr. p. 52. f. 1.	חלי	morbus p. 50. f. 48.	יענה	idem ibidem
השתחויה	incuruatio p. 58. f. 2.	חלרה	monile p. 41. f. 3.	יפי	pulebritudo p. 51. f. 52.
החיה	susio p. 52. f. 3.	חלוק	fenestra p. 46. f. 28.	ירקוק	fabuivridis p. 37. f. 26.
ז		חום	lubricum p. 37. f. 26.	ישוע	seruator p. 57. f. 31.
זדון	superbia p. 46. f. 19.	חמה	suscum p. 30. f. 5.	ישׂראל	israel p. 40. post f. 39. et p. 57. f. 32.
זדון	idem p. 47. f. 29.	חן	solaris p. 46. f. 26.		
		חן	gratis p. 29. f. 2.		
		חנם	gratis p. 45. f. 16.		

כיל

מִסְרָה	vinculum p. 60. f. 11.	מְרִיבָה	lis p. 61. f. 12.	נַחַת	quies p. 47. f. 32.
מִעוֹר	tempus flatuum p. 54. f. 12.	מִרְהָ	doctor p. 54. f. 13.	נֶסֶבֶה	circuito p. 63. f. 30.
מִעֲרָה	conuentio p. 62. f. 23	מִרְהָ	amaritudo p. 44. f. 10.	נֶעֱרַץ	terribilis p. 56. f. 23.
מִעוֹז	robur p. 55. f. 18.	מִרְעֵת	pastio p. 61. f. 15.	נֶעֱתָם	obscurus ibidem
מִעֲרָה	ascensio p. 59. f. 10.	מִרְשָׁ	haereditas p. 53. f. 11	נֶפֶת	destillatio p. 48. f. 34
מִעֲנָה	responsum p. 55. f. 17.	מִרְשָׁה	idem p. 59. f. 10.	נֶפֶן	flos p. 46. f. 27.
מִעוֹנָה	habitaculum p. 62. f. 20	מִרְשֵׁת	idem p. 61. f. 17.	נֶקֶן	infons p. 50. f. 49.
מִרְעֵזָה	consilium p. 60. f. 11.	מִרְשֵׁב	habitatio p. 53. f. 11.	נֶקֶרֶן	mundities p. 47. f. 28
מִיַּעֲקָה	pressura p. 62. f. 23	מִרְשֵׁמָה	defolatio p. 60. f. 10.	נֶרֶד	nardus p. 31. f. 11.
מִעֲשָׂה	opus p. 55. f. 17.	מִרְשֵׁמָה	restitudo p. 53 et 55. f. 11. ac 16.	נֶרֶדֶת	misfo p. 56. f. 24.
מִפְלָה	abortus p. 60. f. 11.	מִשָּׂאָה	onus p. 60. f. 10.	נֶשֶׂא	sublimis p. 56. f. 23.
מִפְלֵת	cadaver p. 61. f. 17.	מִשׁוֹר	ferra p. 54. f. 14.	ס	
מִפְתָּה	prodigium p. 54. f. 12	מִשְׁרָה	principatus p. 61. f. 19.	סֵלָה	peculiar p. 44. f. 11.
מִפְתָּח	clavis ibidem	מִשְׁרָפֹת	combustiones p. 62. f. 22.	סִוֵּר	arcanum p. 35. f. 24.
מִרְצָא	educatio p. 53. f. 11.	מִיַּתָּה	funis p. 55. f. 16.	סִמָּה	tugurium p. 44. f. 11.
מִעוֹד	veto p. 54. f. 15.	מִתְלַעֲוֹת	dentes molares p. 62. f. 24.	סִמָּת	idem p. 50. f. 47.
מִצָּח	lis p. 60. f. 10.	מִתֵּן	donum p. 53. f. 11.	סִקּוֹר	caecitas p. 37. f. 28.
מִצָּנָה	praeceptum p. 61. f. 19.	מִתְנָה	idem p. 60. f. 10.	סִרְיוֹן	lorica p. 46. f. 22.
מִצְלָה	inumbatio p. 53 et 55. f. 11. ac 16.	נ		סִרְפָּד	paliurus p. 39. f. 33.
מִצְמָחָה	angustia p. 53 et 55. f. 11 ac 16.	נֶאֱדָר	vter p. 35. f. 24.	סִרְתָּה	vestimentum p. 50. f. 44.
מִצָּר	perforatio p. 61. f. 17.	נֶאֱדָר	magnificatus p. 56. f. 23.	סִרְתָּר	hyems p. 33. f. 21.
מִקְבֵּת	locus p. 55. f. 18.	נֶאֱדָרִי	idem p. 63. f. 31.	ע	
מִקְוָם	contiguatio p. 56. f. 21.	נֶאֱדָם	dilectum p. 36. f. 25.	עֲרָה	testimonium p. 43. f. 8.
מִקְרָה	refrigeratio p. 60. f. 11	נֶאֱמָן	fidelis p. 56. f. 23.	עֲרָת	ornatus regius p. 49. f. 43.
מִקְשָׁשׁ	laqueus p. 54. f. 12.	נֶרְעָה	splendor p. 32. f. 16.	עֲרֹן	peruersitas p. 46. f. 19.
מִרְאָה	visio p. 59. f. 10.	נֶרְחֹחַ	tranquillatio p. 39. f. 36.	עֲזֵן	obduratus p. 46. f. 26.
מִרְצָה	ingluuias p. 62. f. 23.	נֶחֱמָה	consolatio p. 42. f. 7.	עֲקָבֵר	mus p. 37. f. 27.
מִרְבָּה	amplitudo p. 61. f. 19.	נֶחֱרָץ	foras protrusus p. 56. f. 22.	עֲכָשֵׁב	aspis p. 38. f. 31.

עֲרָה

שְׁלֹחַ holocaustum p. 40.
 f. 1.
 עֲלֻהָ iniquitas p. 41. f. 2.
 עֲלֻהָ excelsus p. 46. f. 20.
 עֲמַנְתָּאֵל Immanuel pag. 40.
 post f. 39.
 עֲנָה mansuetudo p. 41. f. 2.
 עֲנִי pauper p. 29. f. 1.
 עֲנִי idem p. 50. f. 49.
 עֵץ arbor p. 33. p. 22.
 עֲקָלְקַל tortuosum p. 37. f.
 26.
 עֲקָב scorpion p. 39. f. 32.
 עִיר ciuitas p. 29. f. 3.
 עֲרֻחַ nuditas p. 41. f. 3.
 עֲרֻחַ idem ibidem
 עֲרֻחַ nudus p. 39. f. 36.
 עֲרֻחַ desolatus p. 37. f. 27

פ

פְּרֻחִים vedentio p. 44. f. 13.
 פְּרוֹן idem p. 46. f. 19.
 פֹּה os, oris p. 30. f. 6.
 פֹּחַח dux p. 37. f. 27.
 פֶּלֶשׁ pellex p. 39. f. 34.
 פֶּטֶחַ adpectus p. 49. f. 41.
 פְּרָדִסַּת paradisis p. 37. f. 28.
 פְּרָדֶסַּת podex p. 40. post f.
 39.
 פְּרֻשָׁה seltio p. 42. f. 7.
 פְּרֻחַם princeps p. 37. f. 28.
 פְּרֻחַם verbum p. 44. f. 14.
 פְּרֻחַם exemplar p. 40 post
 f. 39.

צֵא excrementum p. 35.
 f. 24.
 צֵדָה venatio p. 43. f. 8.
 צֵדָה collum p. 37. f. 27.
 צֵל umbra p. 34. f. 22.
 צֵל asatum p. 50. f. 49.
 צֵלְמַת umbra lethalis p. 40.
 post f. 39.
 צֵלְצֵל umbrosus p. 39. f.
 33.
 צֵפֶה Chlypeus p. 43. f. 8.
 צֵפֶרִי tectorium p. 39. f.
 37.
 צֵפֶרֶץ rana p. 40 post f.
 39.
 צֵפֶרֶן unguis p. 46. f. 21.
 צֵפֶת coronamentum p. 47.
 f. 33.
 צֵר angustia p. 29. f. 1.
 צֵרֶר rupes p. 30. f. 5.

ק

קְרֻמֵי orientalis p. 52 post
 f. 57.
 קְרֻקֶר vertex p. 40. f. 38.
 קְרֻקֶה congregatio p. 43. f. 9.
 קְרֻלֶל villis p. 40. f. 39.
 קְרֻחַ farina p. 32. f. 18.
 קְרֻנֶן possessio p. 46. f. 23.
 קְרֻחַ frigus p. 42. f. 7.
 קְרֻשַׁת veritas p. 32. f. 16.
 קְרֻשֵׁי durities p. 50. f. 48.

ר

רִי irrigatio p. 34. f. 23.
 רִיִּי visio p. 50. f. 48.

ראשון primus p. 47. f. 30.
 ראשון idem p. 52 post f.
 57.
 ראשית principium p. 48. f.
 37.
 רביעי quartus p. 51. f. 53.
 רבית nomen vrbis Jos.
 XIX. 20. p. 48.
 f. 38.
 רחמיני misericors p. 52. post
 f. 57.
 רמיה dolus p. 43. f. 9.
 רע malum p. 36. f. 26.
 רעה pastor p. 31. f. 14.
 רענן viridis p. 37. f. 27.
 רצון voluntas p. 46. f. 19.
 ריקום vacuum p. 45. f. 16.

ש

שבועי septimus p. 51. f. 53.
 שְׂרִי omnipotens p. 51. f.
 56.
 שְׂוֵא vanitas p. 30. f. 6.
 שְׂבֵם humerus p. 36. seq.
 f. 26.
 שִׁלְהַ tranquilator p. 31.
 f. 12.
 שִׁלְוִי tranquillus p. 33. f.
 22.
 שִׁלְוִה tranquillitas p. 41. f. 2.
 שִׁלְשִׁי tertius p. 51. f. 53.
 שֵׁם nomen p. 30. f. 7.
 שְׂמֻחַ desolatio p. 42. f. 7.
 שְׂמַיִם coelum p. 28. f. 1.
 שְׂנִי secundus p. 50. f. 50.
 שְׂנָה somnus p. 43. f. 8.

שְׂנָה

שְׁנַיִם	duo p. 30. f. 7.	תְּאֵנָה	moeror p. 63. f. 34.	הַיְמִנִי	nomen propri. p. 64. f. 45.
שְׁעִמְוֹן	heterogenius p. 40. post f. 39.	תְּבִיאָה	pronentus p. 63. f. 37.	תְּמִמָּה	similitudo p. 63. f. 37.
שְׁעִשְׁרֵעִים	oblationes p. 38. f. 31.	תְּבִינָה	intelligentia p. 63. f. 37.	תְּמִרְתָּה	mors ibidem
שְׁקָת	aquarium p. 47. f. 32.	תְּבִנְרָת	exemplar p. 64. f. 44.	תְּמִרְתֹּת	iteratio p. 52. post f. 57.
שִׁיר	canticum p. 34. f. 23.	תְּוִגָּה	moeror p. 63. f. 33.	תְּרֵעָה	error p. 40. f. 1.
שִׁרְבִישׁ	sceptrum p. 37. f. 29.	תְּוִרָּה	confessus p. 63. f. 36.	תְּעִלְמָה	absconditum p. 63. f. 35.
שִׁשְׁתַּיִם	sex p. 47. f. 33.	תְּוִרְחָה	inanitas p. 32. f. 16.	תְּעִפּוֹת	defatigationes p. 63. f. 32.
שִׁתְּיָה	compotatio p. 43. f. 9.	תְּהִלָּה	insania p. 64. f. 38.	תְּפִרְחָה	ponum p. 56. f. 28.
שְׁתֵּים	duo p. 30. seq. f. 7.	תְּהִלָּה	laus p. 63. f. 33.	תְּפִלָּה	oratio p. 63. f. 33.
שׁ		תְּהִנְרָת	scortatio p. 64. f. 43.	תְּפִצָּה	egressus p. 56. f. 25.
שִׁב	infestatio p. 34. f. 23.	תְּחִמְוִנִי	nomen gentile p. 64. f. 39.	תְּפִצָּת	edulliones p. 63. f. 32.
שִׁיחַ	meditatio ibidem	תְּחִלָּה	principium p. 63. f. 33.	תְּקִנָּה	spes p. 63. f. 36.
שִׁלְוִי	coturnix p. 33. f. 21.	תְּחִנָּה	castramentatio ibid.	תְּקִיטָה	resurrectio p. 63. f. 37.
שִׁר	princeps ibidem	תְּחִנָּה	deprecatio ibidem	תְּרִבְרָת	educatio p. 64. f. 43.
שִׁשְׁחֹן	gaudium p. 46. f. 19.	תְּחִנָּה	correptio ibidem	תְּרִירָה	lex p. 63. f. 33.
ת		תְּחִכָּה	idem p. 64. f. 40.	תְּרִמְרָת	dolus p. 64. f. 43.
ת' א	bubalus p. 32. f. 16.	תְּחִלָּה	consummatio p. 63. f. 36.	תְּרוּשׁ	mustum p. 57. f. 29.
תְּאֵנָה	desiderium p. 63. f. 33.	תְּחִלִּית	finis p. 64. f. 44.	תְּרוּשֵׁב	aduena p. 56. f. 25.
תְּאֵנָה	occasio p. 64. f. 38.	תְּלִאָּה	defatigatio p. 63. f. 32.	תְּרוּשִׁיה	essentia p. 64. f. 38.
תְּאֵנָה	idem p. 63. f. 33.	תְּלִירָּה	generatio p. 63. f. 33.	תְּרוּשִׁיעִי	nomus p. 50. f. 50.

et 34.

AB: 153 137

ULB Halle 3
003 898 784

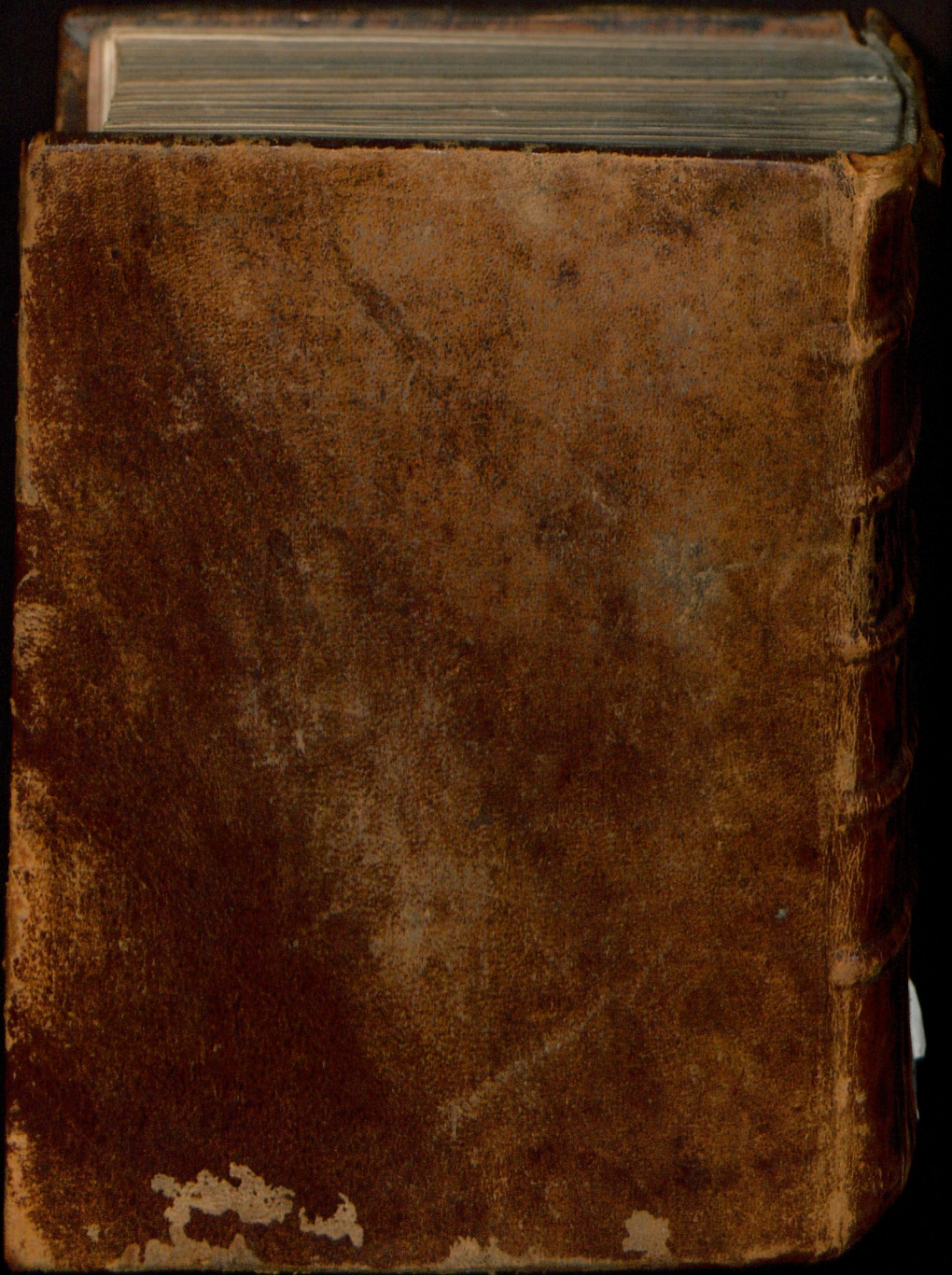
VD 18

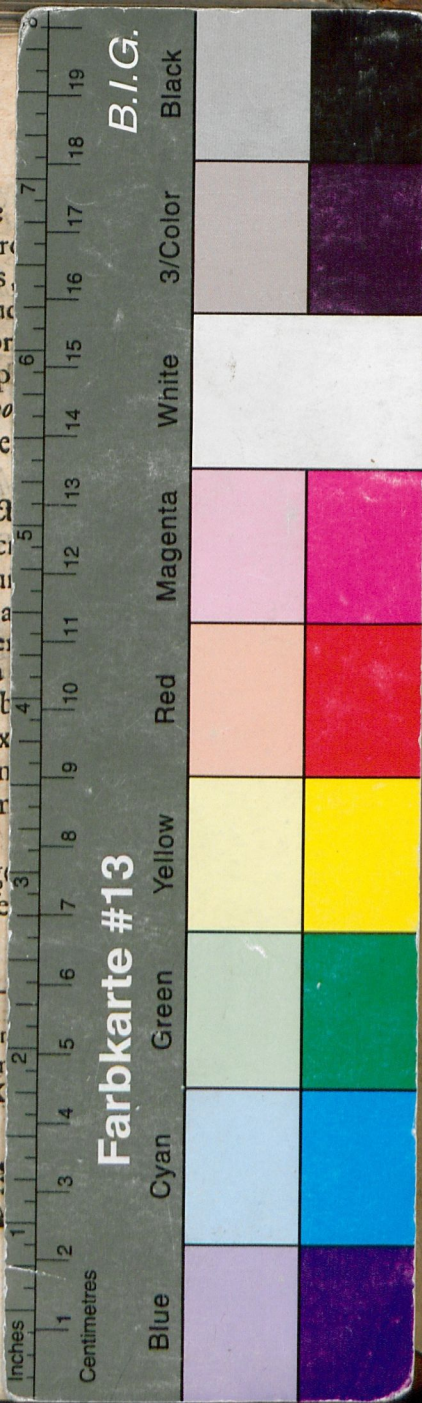
56.

R

WAT

יצירה פעל שלי
ושמרה

i.e.

FORMATIO VERBI PERFECTI

AC

NOMINVM,

*Ad Linguae Sanctae cognitionem atque Ebraeo-
philorum scientiam,
magis perfectam reddendam,
suscepta et monstrata,*

CONSENSVQVE PVBLICO,

*Auditorum suorum in studio Ebraeo, non ita pridem
iterum inchoato, sumtibus, edita,*

a

M. FRIEDERICO VON SCHAEWEN,

Reg. Alumn. et Com. Conu. Inspect. Sec.

Cum Indice illarum praesertim vocum, quae ad formas suas
sunt retiocatae.

Regiomonti Anno R. O. clb lxxx xxix.

LITTERIS STELTERIANIS.